
het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 7

OPLAGE WERELDWIJD 51,000

AUGUSTUS 1985

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Waarom zoveel kerkgenootschappen?	4
De kracht van waarden	7
Ministudie: Wat is de heilige Geest?	9
Laat u zich door schuldgevoel ruïneren?	11
Wilskracht — vereist en verkrijgbaar	14
Achter het neonlicht	17
Gods Sabbat — een bijzondere zegen	19
Tussen haakjes . . . „Mijn uiterlijk staat me niet aan”	20

VOORPAGINA: Deze historische foto toont hoofdredacteur Herbert W. Armstrong bezig met een van de eerste uitzendingen van het radioprogramma *The World Tomorrow*. Van een uiterst klein begin is Gods Werk tot een internationale omvang uitgegroeid, grotendeels door de steun van de medewerkers. Lees het „Persoonlijk”-artikel dat op pagina 1 begint. Foto Good News.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE,
Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian

Jerold W. Aust

K. Neil Earle

John A. Halford

George M. Kackos

Ronald D. Kelly

Graemme J. Marshall

L. Leroy Neff

Bernard W. Schnippert

Richard H. Sedliacik

Clayton D. Steep

Philip Stevens

Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith

Minette Collins Smith

Redactie-assistenten

Cheryl Ebeling

Robert C. Taylor

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson

Frans: Dibar Apartian

Nederlands: Bram de Bree

Spaans: Don Walls

PERSOONLIJK VAN

Herbert Armstrong

„Bloed, zweet en tranen”

Dit gesprek met onze lezers gaat over „bloed, zweet en tranen” — met excuses aan wijlen Winston Churchill.

In het donkerste uur dat Engeland in de Tweede Wereldoorlog kende betekende de redevoering van premier Winston Churchill de redding van het land. Zijn woorden drongen diep in het hart van het Britse volk. Zij werden erdoor geroerd. Plotseling hadden zij weer hoop, alsof er een elektrische schok door hen heen was gegaan. Zij voelden een nieuwe vastberadenheid en de bereidheid elk offer te brengen en elke beproeving te doorstaan, opdat hun land zou voortbestaan.

Evenals Engeland zich in die dagen zag gesteld voor het probleem hoe de oorlog te overleven, ziet in deze tijd de gehele mensheid zich voor deze kwestie gesteld: het OVERLEVEN van de mens!

Wij denken er liever niet aan. Wij deinzen terug voor de feiten. Dat weet ik maar al te goed! Maar hier zit een verhaal aan vast, en ik stel voor dit te vertellen.

Eenenvijftig jaar geleden was er een kleine groep mensen, arm in financieel opzicht, die dit probleem onder de ogen zag. Zij wilden vrijwillig met mij samenwerken en een offer van „bloed, zweet en tranen” brengen om iets aan deze kwestie te doen. Na verloop van tijd zagen ook anderen het belang hiervan in en sloten zich vrijwillig bij hen aan.

In deze tijd, in het donkerste uur van de mensheid — terwijl het grootste deel van de mensheid weigert deze

kwestie te zien — is onze redding nabij. De glorieuze overwinning is in zicht; de mensheid zal worden gered. De vredige, gelukkige, welvarende, vreugdevolle WERELD VAN MORGEN zal spoedig aanbreken.

De wereld beseft het op dit moment niet, maar binnenkort zal zij zich, op verrassende wijze, bewust worden van het feit dat deze vrijwilligers daar een essentieel aandeel in hebben.

Hun onzelfzuchtige offers zijn te lang onopgemerkt gebleven. Ik vind dat het hoog tijd is degenen die dat toekomt dank en eer te bewijzen. Zij hebben iets zeer opmerkelijks mogelijk gemaakt, iets wat nooit eerder is vertoond! En dat is van belang voor iedereen die dit tijdschrift leest.

Dit tijdschrift wordt

Boven de Armstrongs bezig met een van de eerste radio-uitzendingen. Rechts: mijnheer Armstrong bij een recente opname; The World Tomorrow wordt in de gehele wereld uitgezonden.

nu door bijna twee miljoen mensen gelezen. Voor al deze mensen wil ik nu getuigenis afleggen van de liefdevolle dienstverlening, vaak tegen grote persoonlijke offers, van een kleine groep vrijwilligers. Zij hebben

het mogelijk gemaakt dat u dit fraaie tijdschrift nu in uw handen houdt. En zij hebben nog veel meer gedaan.

Deze mensen zijn de trouwe medewerkers die het mogelijk maken om het krachtigste en meest beluisterde radio- en tv-programma ter wereld uit te zenden: *The World Tomorrow*. Naar dit programma, dat al 51 jaar op de radio te horen is en nu ook in vele landen op de televisie wordt uitgezonden, wordt iedere week door vele miljoenen mensen geluisterd en gekeken.

Deze zelfde opofferende vrijwilligers hebben Ambassador College met haar twee toonaangevende en karaktervormende campussen mogelijk gemaakt.

De mensen vragen vaak: „Hoe doet u dat toch? Hoe krijgt u het voor elkaar om zulke hoogwaardige tijdschriften te publiceren in zo'n geweldige oplage, zonder inkomsten uit advertenties en abonneegelden?”

Omdat wij van veel abonnees dergelijke vragen krijgen, lijkt het mij juist dat ik de eer die ik deze kleine groep geef tegelijkertijd deze vragen laat beantwoorden.

Wanneer ik zeg dat u uw abonnementsgeld *niet kunt* betalen (het is al betaald), doe ik dat omdat ik het woord *gratis* liever niet wil gebruiken. Strikt genomen is niets gratis. Daarom zeggen wij: „Uw abonnement *is al betaald*.”

Vanzelfsprekend heeft iemand ervoor moeten betalen. Toch brengen wij u, lezer, nooit iets in rekening. U kunt niet voor uzelf betalen. De mensen die onze post verwerken, hebben opdracht uw geld terug te sturen als u het toch probeert.

Dit is verwarrend voor de mensen. Nooit heeft iemand zoiets gedaan.

Weigeren wij dan elke bijdrage? vragen sommigen zich af. Het oprechte antwoord is NEE!

Maar wij weigeren wel het publiek om geld te vragen. De kleine groep vrijwillige medewerkers is in de loop der jaren gegroeid. En hun vertel ik zonder terughouding over onze financiële behoeften. MAAR, WIJ WEIGEREN BESLIST MENSEN TE VRAGEN OF TE OVERREDEN OM MEDEWERKER TE WORDEN. Onze steeds grotere familie van medewerkers bestaat geheel uit VRIJWILLIGERS.

Dus, hoewel niemand, zelfs geen medewerker, zijn abonnement op dit tijdschrift kan betalen, kost het wel iets om het te produceren en het onze abonnees toe te zenden. Uw abonnement IS AL BETAALD — door deze medewerkers die dat VRIJWILLIG zijn geworden!

Hun bijdragen en tienden maken het mogelijk miljoenen mensen over de gehele wereld te dienen en te helpen!

Laat ik eens echt persoonlijk worden en u vertellen hoe het onderwerp voor deze maandelijkse rubriek in mijn gedachten kwam.

Ik leidde een vooraanstaande zakenman rond op onze campus in Pasadena. Hij scheen zeer onder de

indruk. Dat is meestal het geval. Hij zei: „Meneer Armstrong, u heeft wonderen verricht!” Dat was absoluut niet waar, maar ik kon hem niet overtuigen. Hij zag alleen dat ik

Dit grote werk is mogelijk door het onzelfzuchtige offer van de medewerkers. Rechts: uitgaande post van het eerste kantoor in Eugene, Oregon. Boven: de huidige postverwerking is een grote onderneming.

dit had bereikt. Hij had geen oog voor de niet-zichtbare handen die dit mogelijk hadden gemaakt. Al veel te lang schrijven te veel mensen al deze prestaties aan mij toe. Het kwam dus plotseling bij mij op dat ik deze publieke verklaring moest afleggen om de mensen die het toekomt de eer te geven.

Enige tijd geleden stond er in een vooraanstaand weekblad een verklaring met de strekking dat de enige hoop op het voortbestaan van de mens is gelegen in de macht van een „sterke hand ergens vandaan”. Dit is voor honderd procent juist. Maar niet veel mensen realiseren zich dit.

Men had het hier over een ONGE-ZIENE hand. Wat de mensen niet zien, geloven zij over het algemeen ook niet. De mensen kunnen *mij* wel zien en dus geven zij mij alle eer.

Achtenvijftig jaar geleden werden mijn ogen geopend voor een groot aantal ernstige, ontvullende feiten. Ik zag waar de mensheid heen ging. Ook toen al zag ik hoe het voortbestaan van de mens werd bedreigd. Ik las verslagen, waarvan de

betrouwbaarheid was *bewezen*, die op de omstandigheden van deze wereld vooruitliepen. Ik las tevens over de toekomstige OPLOSSING van de wereldproblemen door deze *ongeziene*, machtige hand. Ik begon die „ongeziene hand” te „ZIEN”. En het werd mij gegeven de uitdaging te „ZIEN” om miljoenen mensen bewust te maken van de ernst van de wereldcrisis — en van het GOEDE NIEUWS van een gelukkige wereld van vrede die daarna komt.

Ook een klein aantal kennissen zag die uitdaging en de roeping om werktuigen te worden van die „ongeziene hand”. Die „ongeziene hand” is een zeer vaste, sterke en machtige hand gebleken.

Deze kleine groep kennissen was qua wereldse goederen arm, maar rijk qua *echte* waarden.

In zeker opzicht voelden zij zich, evenals ik, tot deze dienstverlening geroepen, maar toch boden zij zich vrijwillig aan.

Dit was zo'n 51 jaar geleden, begin 1934. Zeven jaar daarvoor, begin 1927, had ik het idee opgevat van het tijdschrift *The Plain Truth*. In die tijd woonde ik in Portland, in de staat Oregon. Ik liet zelfs door een professionele ontwerper een omslag ontwerpen voor een tijdschrift dat *The Plain Truth* zou heten. Ook schreef ik drie of vier artikelen, die op een na nooit zijn gepubliceerd. Pas zeven jaar later was ik in staat het eerste nummer van de eerste jaargang van *The Plain Truth* te produceren. Dat was het nummer van februari 1934. Het was een eigengemaakt tijdschrift, samengesteld met behulp van een geleend stencilapparaat en een geleende schrijfmachine.

Op 6 januari 1934 kon ik door de hulp van dit handjevol medewerkers overgaan tot het uitzenden van wat later het programma *The World Tomorrow* zou worden. Dit gebeurde op een klein radiostation in Eugene, in Oregon, met een vermogen van 100 Watt. Daarvoor rekende men tweeënhalf dollar per half uur. De eigenaar had een lager bedrag vastgesteld dan zijn kosten voor dat half uur waren. Onze kleine groep medewerkers kon niet meer opbrengen dan \$1,38. Toch deed ik het in

het geloof dat de rest ook zou komen. Het programma werd toen slechts eenmaal per week uitgezonden. In de eerste vier uitzendingen bood ik *The Plain Truth* aan, gratis, abonnement reeds betaald. Hoe betaald? Door de vrijwillige medewerkers.

Geleidelijk begonnen meer mensen ons werk te steunen. Het was toen het dieptepunt van de grote depressie. Geld was schaars. Zelfs het produceren van een zelfgemaakt, gestencild „tijdschrift” en het betalen van \$ 2,50 voor de wekelijkse uitzendtijd betekenden een offer van „bloed, zweet en tranen”.

Maar wij hadden een OPDRACHT! Wij hadden een geweldig DOEL! Wij waren ervan overtuigd dat wij het op de juiste wijze deden: geen abonnementsgeld voor *The Plain Truth*, geen verzoek om geld in het radio-programma. Alles moest GRATIS aangeboden worden!

Op de een of andere manier begon dit kleine aantal opofferende medewerkers welvarender te worden. Hun financiële positie verbeterde geleidelijk, ondanks de zware financiële offers die zij brachten. Het was bijna alsof zij voor hun aandeel in dit werk werden beloond!

In die eerste jaren bestond dit werk uit een voortdurende strijd om het voortbestaan. Maar langzaam maar zeker groeide en groeide het en vergrootte zijn bereik en kracht. In 1942 hoorde heel Amerika ons. In

1947 werd Ambassador College opgericht. Maar niet zonder geboorteweën. Twee jaar lang werd er dagelijks voor het voortbestaan gevochten. Toen boden een paar mensen al hun spaargeld aan om te helpen. Deze mensen gingen het later financieel bijzonder goed.

Geleidelijk, naarmate meer mensen de uitdaging aanvaardden, naarmate meer mensen beseften dat dit grote werk hun de kans bood actief mee te werken om te veranderen en uiteindelijk de wereld te redden, groeide de groep vrijwillige medewerkers.

Maar hier stuiten wij op een nogal verbazingwekkend feit. Op vrijwel ieder vlak van onze werkzaamheden is ieder jaar grote vooruitgang geboekt — op één uitzondering na. En dat is het aantal medewerkers dat deze dingen mogelijk maakt.

Het kost geld om dit werk te doen, ieder jaar meer. En dat betekent natuurlijk dat er ieder jaar meer geld van de medewerkers binnenkomt — want wij betalen onze rekeningen, en onze financiële positie is tegenwoordig zeer goed.

Maar het ongelooflijke is: de toename van het aantal medewerkers dat ons uit eigen vrije wil helpt is kleiner dan de toename van de uitgaven.

Hoe kunnen wij verklaren dat de binnenkomende tienden en giften ieder jaar meer opleveren terwijl er slechts een kleine toename van me-

dewerkers is? Het antwoord is verrassend! De mensen die vrijwillig hun aandeel in dit werk leveren, ontdekken dat zij daarvoor worden BELOOND — over het algemeen stijgt hun inkomen! Ik wil niet zeggen dat dit altijd zo is — maar over het algemeen wel!

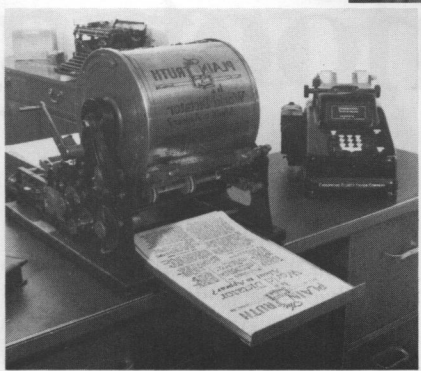
Hoe kunnen wij dat verklaren? Nu, er is die ongeziene hand. Als die ongeziene hand niet bestaat, zal de mensheid op aarde geen 25 jaar meer leven! Ik weet waarover ik spreek, want geen enkele organisatie ter wereld heeft een betere kennis en meer begrip van de omstandigheden, ontwikkelingen en oorzaken in deze wereld dan de onze. Wij weten waar deze verwarde wereld op afgaat. Zij kan eenvoudig GEEN bruikbare oplossingen vinden voor haar grootste problemen.

Maar die ongeziene, KRACHTIGE HAND bestaat! Er zal een bovennatuurlijke interventie plaatsvinden om de mensheid te redden. En in de openbaring die de mensheid heeft ontvangen van het Opperwezen dat deze sterke hand gebruikt, wordt verklaard WAAROM zo'n kleine toename van medewerkers zo'n grote toename van bijdragen kan verschaffen.

Luister eens naar een paar uitreksels uit deze geopenbaarde verklaring. Tot ons eigen volk zegt Hij: „Van de dagen uwer vaderen af zijt gij afgeweken van mijn inzettingen en hebt ze niet onderhouden. Keert terug tot Mij, dan zal Ik tot u terugkeren, zegt de Here der heerscharen. En dan zegt gij: In welk opzicht moeten wij terugkeren?” En Hij antwoordt de vragenstellers: „Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel. Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; BEPROEFT MIJ TOCH DAARMEDE, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en ZEGEN IN OVERVLOED OVER U UITGIETEN” (Mal. 3:7-10).

Onze Schepper en de Heerser van het universum DAAGT ONS UIT
(Zie verder pagina 21)

The Plain Truth wordt gratis toegezonden aan iedereen die het aanvraagt. Onder: de eerste Plain Truth werd op een geleende stencilmachine gedrukt. Rechts: mijnheer Armstrong bekijkt het 50-jarig jubileumnummer.

*Is Christus verdeeld?
Er zijn in het christendom honderden kerkgenootschappen — en vele andere groeperingen en sekten. Waarom? Wanneer ontstond deze verwarring?*

Herman L. Hoeh

Het is moeilijk te geloven, maar het is waar! De geschiedkundige feiten — bijbelse zowel als niet-bijbelse — zijn verbazingwekkend.

Het is tijd dat wij eens achter de schermen kijken. Het is tijd dat wij te weten komen waar het beginpunt van al deze godsdienstige verwarring ligt.

Ieder denkend mens — ieder kerkgenootschap — beseft dat er, op een bepaald moment in de geschiedenis, een grote apostasie of afvalligheid van de oorspronkelijke waarheid is geweest.

Slechts één Kerk

Jezus Christus heeft niet een veelheid van kerkgenootschappen gesticht. Christus heeft gezegd: „Ik zal mijn gemeente bouwen” (Matth. 16:18). Hij heeft haar gebouwd — één Kerk, die de opdracht kreeg zijn Evangelie — de speciale boodschap die Hij van God meebracht — aan de hele wereld bekend te maken.

Maar wat zien wij tegenwoordig? Honderden verschillende kerken die het oneens zijn, alle door mensen gesticht, elk verklarend de waarheid te leren, daarbij echter alle andere loochenend en weersprekend.

De Kerk in de profetieën

Terwijl de meeste mensen tegenwoordig in de mening verkeren dat de ware Kerk was voorbestemd om snel uit te groeien tot een machtige organisatie die een krachtige invloed

Waarom zo kerkgenootsch

op de wereld zou uitoefenen en deze wereld tot een betere wereld zou maken door haar stabiliserende invloed op de wereldbeschaving, richtte Christus in werkelijkheid zijn Kerk

voor een heel ander doel op.

In zijn laatste gebed voor zijn éne Kerk bad Jezus:

„Ik bid voor hen; niet voor de wereld bid Ik U... Heilige Vader,

veel appen?

bewaar hen in uw naam, welke Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn zoals Wij... Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen ge-
haat, omdat zij niet uit de wereld

zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben" (Joh. 17:9-16).

De mensen van zijn Kerk worden beschreven als vreemdelingen in deze wereld — afgezanten van Christus — hetgeen vreemd is aan deze wereld — nimmer deel uitmakend van de wereld.

Deze ware Kerk van God zou vervolgd worden — en verstrooid. „Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen”, zei Jezus tot zijn discipelen (Joh. 15:20). „Allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden” (2 Tim. 3:12).

In de nacht dat Jezus werd gegrepen om gekruisigd te worden, zei Hij: „Er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden” (Markus 14:27). Nadat Hij, de Herder, was gekruisigd, zouden de „schapen” — zijn Kerk — verstrooid worden.

Eerder op diezelfde avond had Jezus tot zijn discipelen gezegd: „Zie, de ure komt en is gekomen, dat gij verstrooid wordt” (Joh. 16:32).

Deze vervolging en verstrooiing begon al vroeg. Lees daarvoor Handelingen 8:1: „En er ontstond te dien dage een zware vervolging tegen de gemeente te Jeruzalem; en allen werden verstrooid over de streken van Judea en Samaria, met uitzondering van de apostelen.”

Er wordt nergens geprofeteerd dat de éne ware Kerk groot en machtig zou worden en in deze wereld invloed zou uitoefenen. Jezus noemde haar veeleer „klein kuddeke” (Lukas 12:32). Veracht, vervolgd, verstrooid door de wereld — gescheiden van de wereld. Verstrooid, maar nimmer verdeeld. Altijd één Kerk — nooit een veelheid van verschillende sekten.

Over de geschiedenis van die Kerk leest u weinig. Zelfs de historici hebben nooit geweten waar zij de ware Kerk konden vinden — want zij weten niet wat de ware Kerk is.

De grote meerderheid misleid

Anderzijds hebben alle profetieën de afvalligheid, misleiding en verdeeldheid voorspeld.

Jezus voorspelde het allereerste

gebeuren dat de wereld te wachten stond — grootscheepse misleiding — in onze dagen culminerend in grote verdrukking.

„Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden” (Matth. 24:4-5).

Lees dit goed: Niet *weinigen* zouden worden misleid, maar *velen*. Slechts *weinigen* zouden ware christenen worden.

Jezus gaf van deze specifieke situatie een beschrijving, toen Hij zei: „Wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden” (Matth. 7:13-14).

Dat is niet wat de wereld gelooft. Waarschijnlijk ook niet wat u gehoord hebt en bent gaan veronderstellen. Maar Christus heeft het gezegd. Hoezeer is deze wereld misleid.

Satan wordt in de Bijbel voorgesteld als de god van deze wereld. Hij verschijnt niet als duivel, maar als een god, als een engel des lichts. En in Openbaring 12:9 leest u over „Satan, die de gehele wereld verleidt”.

Inderdaad, velen zouden komen in Jezus' naam, en verkondigen dat Jezus de Christus is — Christus predikend aan de wereld. En toch zouden dezen, zonder het te beseffen, de wereld misleiden.

De apostelen wisten wat er gebeuren zou

De apostelen, die rechtstreeks door Jezus Christus waren onderwezen, waarschuwden de Kerk voor het afwijken van het geloof dat zich zou gaan voordoen aan het einde van hun dienaarschap.

Nauwelijks 20 jaar na de kruisiging van Jezus, waarschuwde Paulus in een van zijn eerste geïnspireerde brieven de christenen zich niet te laten verleiden door valse prediking of valse brieven die afkomstig heetten te zijn van de apostelen: „Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst [vóór de dag des Heren of de tijd van Gods ingrijpen in de zaken van de mens, wanneer Jezus Christus terugkeert om over

de naties te regeren], moet de afval komen" (2 Thess. 2:3).

In Handelingen 20:29-30 legt de leraar der heidenen uit hoe de afvaligheid zou beginnen. Hij verzamelde de dienaren van de Kerk te Efeze om hun een laatste boodschap te geven ten aanzien van hun verantwoordelijkheid voor de plaatselijke gemeenten.

Velen zouden komen in Jezus' naam, en verkondigen dat Jezus de Christus is. En toch zouden dezen, zonder het te beseffen, de wereld misleiden.

Want, zei Paulus, „zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken". Waarom? „Om de discipelen achter zich aan te trekken." Om een persoonlijke aanhang te verwerven. Om nieuwe kerkgenootschappen te stichten!

Begrijpt u de volledige betekenis van deze beide verzen? De oudsten of dienaren werden speciaal bijeengeroepen omdat, direct na Paulus' vertrek uit Efeze, er in de plaatselijke kerkgemeenten valse dienaren zouden komen, wolven in schaapskleren, om de christenen tot hun prooi te maken. En zelfs van de oudsten die al in de gemeenten waren zouden er enkelen de leer van Christus verdraaien om zich een aanhang te verwerven.

Bij het onderrichten van de evangelist Timotheüs, gaf Paulus deze de instructie: „dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte" — daar zij hun eigen zin willen doen — „zich tal van leraars zullen bijeenhalen" — dienaren zullen aanmoedigen die willen prediken wat zij wensen te horen — „dat zij

hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren" (2 Tim. 4:2-4).

Dit was in de dagen van de apostelen en de evangelisten. Velen die lid waren van de plaatselijke gemeenten van de vroege Kerk, verdroegen, na ongeveer twee generaties, de gezonde leer niet meer omdat zij zich niet werkelijk hadden bekeerd en

daarom de heilige Geest nimmer hadden ontvangen. Zij volgden leraren die, terwille van het geld, aan hun wensen gevolg gaven en verdichtsels predikten — de verleidelijke fabels van mysticisme en zoonaanbidding die het Romeinse Rijk overspoelden.

Toen Paulus zijn tweede brief aan de oorspronkelijk heidense Thessalonicenzen schreef, bracht hij hen op de hoogte van „het geheimenis der wetteloosheid" dat „reeds in werking is" (2 Thess. 2:7).

Let wel: de leer der wetteloosheid was al in werking in de dagen van Paulus. De Romeinse wereld was vervuld van mysteriegodsdiensdiensten die uit de oude mysteriën der zoonaanbidding stamden.

Velen ontdekten dat hun aanhang toenam wanneer de naam van Jezus erbij betrokken werd.

Judas was genoodzaakt in zijn brief te vermanen „tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is. Want er zijn zekere mensen binnengeslopen — reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven — goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Heerser en Here, Jezus Christus, verloochenen... Zij zijn het, die scheuringen maken, natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben" (Judas 3-4, 19). Zij onderwezen boetedoening, maar geen berouw.

Judas zegt dat deze predikers hun

volgelingen afscheidden van de groep der gelovigen.

Tegen de tijd dat Johannes zijn brieven schreef, moest hij de volgende droeve aantekening toevoegen ten aanzien van degenen die aanvankelijk ongemerkt waren binnengeslopen: „Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn: maar aan hen moest openbaar worden, dat niet allen uit ons zijn" (1 Joh. 2:19).

Ofschoon deze talrijke misleiders, Gnostici genaamd, de ware Kerk verlieten, en discipelen met zich meetrokken, duurde hun aanhang niet meer dan enkele eeuwen. Er drong echter een nog veel gevaarlijker afvalligheid de ware Kerk binnen.

Ware christenen uitgedreven

Petrus waarschuwde de gemeenten dat velen zouden worden misleid. Er waren valse leraren onder de christenen die dwaalleer zouden binnenbrengen: „En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden" (2 Petr. 2:2).

De brieven van Paulus werden verdraaid om ze een andere betekenis te geven dan was bedoeld (2 Petr. 3:15-16). Maar in plaats van de plaatselijke gemeenten te verlaten en hun eigen sekten te vormen, zoals anderen aanvankelijk hadden gedaan, bleven deze valse predikers binnen de gemeenten en begonnen al spoedig de ware christenen te verdrijven.

In de brief van de apostel Johannes aan Gajus lezen wij: „Ik heb aan de gemeente een en ander geschreven; maar Diotrefes, die onder hen de eerste tracht te zijn, ontvangt ons niet. Daarom zal ik, als ik kom, herinneren aan zijn werken, die hij doet, daar hij met boze woorden tegen ons zwetst; en hiermede nog niet voldaan, ontvangt hij zelf de broeders niet en weerhoudt ook hen, die het wel willen doen, en hij werpt hen uit de gemeente" (3 Joh. 9-10).

De ware christenen, die alleen de ware Kerk vormden, werden uit de zichtbare, georganiseerde gemeenten gezet. Zij waren de verstrooiden van wie Johannes zei: „Daarom kent de wereld ons niet" (1 Joh. 3:1).

(Zie verder pagina 22)

DE KRACHT VAN WAARDEREN

Wij moeten allen deze goddelijke eigenschap ontwikkelen.

Judd Kirk

„Dank je!” „Goed gedaan!” „Uitstekend!”

Klinken zulke woorden u niet aangenaam in de oren? Natuurlijk, ze geven u een prettig gevoel. En ook *anderen* ervaren een prettig gevoel als *u* hun een oprechte blijk van waardering geeft!

Waarom is het tegenwoordig zo moeilijk om waardering te tonen? Waarom zijn zoveel mensen zo „liefdeloos”? (2 Tim. 3:3.)

Een oprechte blijk van waardering kan anderen bemoedigen en motiveren. Het kan hen zelfs inspireren tot grotere geestelijke groei. Dit is een enorme kracht!

Waardering is iets op de juiste waarde schatten, het op prijs stellen. Schat u alles op de juiste waarde?

Waardering voor God

Werkelijke waardering moeten wij allereerst leren tonen in onze relatie tot God.

Op welke waarde schat u Gods liefdevolle zorgzaamheid voor u? God is het meest positieve wezen in het universum en Hij moedigt ons aan ons voor te bereiden op een plaats in zijn komende Koninkrijk. Krijgt God van u de

waardering die Hij verdient? Zo niet, dan moet u verder lezen.

God is de grootste gever. In Jakobus 1:17 staat dat „iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is” van Hem afkomstig is. Hij gaf zelfs het leven van zijn Zoon ter vergeving van onze zonden, en dat deed Hij voordat wij zelfs maar wisten wat er aan de hand was (Rom. 5:8)!

Als wij ons hiervan niet bewust zijn — als wij God en wat Hij doet

niet diep op prijs stellen — kunnen wij ook niet de juiste waardering tonen voor anderen.

De levenswijze van geven

Satan de duivel is vastbesloten om elke kans op overeenstemming tussen ons en onze Vader in de hemel te vernietigen. Deze duivelse doelstelling heeft hem ertoe gedreven de mensheid al bijna 6000 jaar lang te misleiden. Onderdeel van die misleiding is het idee dat wij zelfstandig

zijn, compleet, en niets nodig hebben. Dat was de basis van zijn aanval op Eva in de Hof van Eden (Gen. 3:1-5).

Uiteraard is het tegendeel juist waar. Wij hebben God nodig en ook andere mensen. Inderdaad, wij hebben ook elkaar nodig! Lees 1 Johannes 4:12: „Indien wij elkander liefhebben, blijft God in ons en zijn liefde is in ons volmaakt geworden.” Het bewijs dat het karakter van God in ons vervolmaakt wordt, is onze liefde voor elkaar.

Bewijst u uw liefde voor God door de wijze waarop u leeft? Ziet God hoe u sterke, meelevende relaties met anderen opbouwt? Ziet God hoe u de mensen om u heen sterkt door middel van oprechte bewondering en waardering? Als dat het geval is, bewijst het dat u handelt naar de boodschap van God en niet naar die van Satan.

Dit alles maakt deel uit van de levenswijze van geven, de basis van Gods boodschap aan de mensheid. Eenvoudig gesteld, God wil dat wij Handelingen 20:35 geloven en daarnaar handelen: „Het is zaliger te geven dan te ontvangen.”

Het belangrijke punt hierbij is natuurlijk dat wij iets hebben om te geven. En met de hulp van God hebben wij iets. Wanneer wij een ander een blijk van waardering geven, geven wij iets heel belangrijks (Spr. 12:25; 16:24).

Let op Hebreeën 10:24-25: „En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen.”

Deze zelfde boodschap bereikt ons in de aansporingen van 1 Thessalonicenzen 5:11: „Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet.”

God zegt ons duidelijk dat het belangrijk is ons bewust te zijn van de inspanningen en het succes van de mensen om ons heen. Daarin schuilt een bepaalde kracht. Iemand kan erdoor worden aangespoord om nog meer zijn best te doen.

Als wij anderen waardering willen tonen, moeten wij een goddelijk bewustzijn bezitten. Dit heeft veel te

maken met waar wij aan denken. Denk u alleen maar aan uzelf en uw eigen belangen?

Bestudeer Filippenzen 4:8, waarin Paulus een opsomming geeft van de dingen waaraan wij moeten denken: „Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminlijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat.”

Let vooral op de zinsnede „[al wat] lof verdient, bedenkt dat.” Als wij dit doen, worden wij ons meer bewust van anderen.

In vers 9 zegt Paulus ons zijn voorbeeld te volgen. Dit goede voorbeeld kunnen wij zien door 2 Thessalonicenzen 1:4 te lezen, waarin hij grote waardering betoont aan de christenen van Thessalonica. Paulus complimenteerde hen niet alleen met hun vroegere gedrag, maar sprak tevens het vertrouwen uit dat zij zich ook in de toekomst aan God zouden overgeven. Hij wist dat deze oprechte waardering een grote bemoeiding voor hen zou zijn om nog meer op God te vertrouwen en nog harder te werken.

Wij bezitten hetzelfde vermogen om andere mensen te inspireren.

Waardering voor anderen

Met hulp van God kunnen wij leren waardering voor anderen te tonen. Begin met te bidden om Gods inspiratie en vraag Hem u ervan te overtuigen dat het nodig is om waardering te tonen. Vraag Gods hulp om te leren uw gevoelens van waardering tot uitdrukking te brengen.

Vergeet niet dat waardering die niet uitgesproken wordt, nutteloos is!

Wij worden ons pas bewust van anderen als wij onze denkwijze aanpassen aan de levenswijze van geven. Zoals in Filippenzen 2:3-4 staat: „En ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen.” Hiervoor heeft u de hulp van God nodig — het natuurlijke denken staat niet open voor het belang van anderen.

Een nieuwe gewoonte leren wij niet gemakkelijk aan. Wij moeten eraan werken om ons bewust te worden van situaties waarin een blijk van waardering mogelijk en wenselijk is en hierin de gevensbereide instelling van God in praktijk brengen.

Hoe vaak bedankt u bijvoorbeeld

iemand ergens voor? Toont u vrijuit uw waardering voor familieleden die iets goeds hebben gepresteerd? Hoe is het met collega's, de onderwijzers van uw kinderen, mensen die u een dienst bewijzen?

Vraag uw vrienden en familie eens hoe u het doet op dit gebied. U zult misschien verrast zijn of geschokt! Misschien heeft u Gods hulp harder nodig dan u dacht.

Wat voor voorbeeld geeft u uw kinderen? Nooit is uw waardering effectiever dan bij kinderen. Zij hebben er behoefte aan te weten dat u hun pogingen om te doen wat goed is, ziet en waardeert. Het voedt hun groei en ontwikkeling.

Als u geen positieve, steunende, enthousiaste sfeer schept waarin waardering zonder terughoudendheid wordt geuit, moet u erover bidden en nadenken en aan het werk gaan om dit te veranderen.

Wanneer het Koninkrijk van God op aarde is gevestigd, zullen de heiligen (uit de Geest geboren christenen) ambten bekleden onder de dan pas gekroonde, verheerlijkte Jezus Christus. De Koning der koningen zal in de gehele wereld zijn levenswijze, de levenswijze van vrede, instellen. Wij, als kinderen van God, zullen van deze regering deel uitmaken (Openb. 3:11-12).

Bent u daar klaar voor? Ontwikkelt u Gods karakter en denkwijze in uzelf? Leert u andere mensen te inspireren en te bemoedigen? In het Koninkrijk van God zal waardering een belangrijk middel zijn bij het bevorderen van geestelijke groei in het leven van de mens. Leert u hoe belangrijk het is waardering te uiten?

Zo ja, dan zult u eens het privilege genieten om de prachtige woorden van waardering te horen van onze positieve, bemoedigende God: „Voortreffelijk, goede slaaf” (Lukas 19:17). □

FOTORECHTEN: Pagina's 1-3, Foto's: Warren Watson. Pagina's 4-5, Foto's: Comstock, Inc.; Hal Finch. Pagina 7, Foto: G.A. Belluche Jr. Pagina 11, Foto: Nathan Faulkner. Pagina's 14-16, Illustraties: Michael Nelson. Pagina's 17-19, Foto's: Hal Finch. Pagina 20: Illustratie, Bruce Hedges.

Wat is de heilige Geest?

Het Goede Nieuws van de Wereld van Morgen presenteert, in samenwerking met de afdeling Bijbelcursus, korte studies van bepaalde onderwerpen in de Bijbel, die van belang zijn voor de ontwikkeling van toekomstige leden van het Gezin van God. Bijbelstudie is een der middelen waardoor christenen dagelijks vernieuwd worden (2 Kor. 4:16); laten wij ons daarom verder opfrissen met de kostbare waarheid van Gods Woord!

Instructies: De vorm van deze ministudies is gelijk aan die van de Bijbelcursus. De tekstverwijzingen die als antwoord op de vragen worden gegeven moet u zelf opzoeken en *lezen in uw bijbel*. De commentaren die op de vragen volgen gaan dieper op de zojuist gelezen bijbelteksten in. (Deze studies zijn gebaseerd op de Nieuwe Vertaling van het NBG, tenzij anders aangegeven.)

Hebt u Gods heilige Geest? Begrijpt u wat Gods Geest werkelijk is, en waarom u die nodig hebt?

Deze eerste studie uit een korte reeks over de Geest van God zal een begin maken met de beantwoording van deze cruciale vragen aan de hand van uw eigen bijbel.

Het traditionele christendom is voor het merendeel gaan geloven dat God een „drieëenheid” is, gevormd door drie goddelijke Personen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

De Bijbel openbaart echter dat de heilige Geest de kracht en de energie is van het Goddelijke Gezin, en tevens de natuur, het leven en het verstand van God — *niet* een afzonderlijke geestelijke eenheid!

Laten wij dit proberen te begrijpen.

1. Vult Gods Geest het gehele universum? Ps. 139:7-8; Jer. 23:24. Is de Geest van God de kracht waardoor God — de uiteindelijke bron van alle kracht — alle dingen heeft geschapen? Jer. 32:17; Ps. 104:30.

2. Hoe heeft God zijn Geest van kracht gebruikt om alle dingen te scheppen? Ps. 148:1-5. (Let op het woord *gebod* in vers 5). Lees ook Psalm 33:6-9 en Genesis 1:1-3.

De Geest gaat uit van de Vader en de Zoon en vult het gehele universum, ongeveer zoals overal op aarde lucht aanwezig is. De Bijbel toont duidelijk aan dat Gods Geest het instrument of middel is waardoor het Goddelijke Gezin scheidt. Jezus Christus, de *Logos* of het „Woord” van het Goddelijke Gezin (Joh. 1:1-3, 14), sprak en door Gods Geest geschiedde het.

Door de Geest van God werd Gods scheppende energie omgezet in de fysieke schepping die wij om ons heen zien (Hebr. 11:3). En door de kracht van zijn Geest vernieuwde God het aardoppervlak.

3. Onderhoudt en bestuurt God zijn omvangrijke schepping door zijn grote kracht? Neh. 9:6; Hebr. 1:2-3; Ps. 66:7.

God zit, bij wijze van spreken, aan de bedieningspanelen van het gehele universum en regelt en onderhoudt alles door de ontzagwekkende kracht van zijn Geest.

Veel bijbelteksten bewijzen dat de Geest van God geen persoon is, maar juist de *kracht* van God, de kracht waardoor God zijn wil volvoert.

Laten wij nu eens nagaan wanneer God voor het eerst aan mensen de mogelijkheid gaf om de heilige Geest te ontvangen.

4. Wat voor bomen liet God in de Hof van Eden groeien? Gen. 2:8-9. Tegen het eten van welke boom waarschuwde God Adam? Vers 15-17. Wat zou er met hem gebeuren als hij de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad at? Vers 17.

De boom des levens en de boom der kennis van goed en kwaad waren werkelijk bestaande bomen, maar met een symbolische betekenis.

De boom des levens stelde Gods heilige Geest en eeuwig leven voor. Hij was tevens het symbool van de levenswijze onder Gods regering, Gods geestelijke wet.

De boom der kennis van goed en kwaad stelde de weg van Satan voor, die diametraal tegenover Gods wet staat. Deze boom was het beeld van de zonde en de straf daarvoor: de eeuwige dood (Rom 6:23).

Zouden Adam en Eva van de boom des levens hebben gegeten, dan zouden zij Gods Geest hebben ontvangen. Die zou geestelijke kennis en begrip hebben verschaft, hen in staat hebben gesteld de geestelijke wet van God te begrijpen — de levenswijze die leidt tot vrede, geluk, tevredenheid, succes in het leven, samenwerking en wederzijdse zorgzaamheid voor de naaste.

De heilige Geest zou de kracht hebben geschonken om het karakter van God in zich te ontwikkelen, en zou uiteindelijk hun sterfelijke lichaam hebben veranderd in een uit geest samengesteld lichaam dat lid is van het Goddelijke Gezin!

5. Maar wist Satan Eva op listige wijze over te halen om God te wantrouwen en Hem ongehoor-

zaam te zijn? Gen. 3:1-6. Suggereerde Satan dat God voor haar kennis verborg die zij behoorde te hebben? Vers 5-6.

Werd Adam misleid, of wist hij eigenlijk beter? 1 Tim. 2:14. Koos hij niettemin de weg van ongehoorzaamheid aan God door samen met zijn vrouw van de verboden vrucht te eten? Gen. 3:6.

Op de eerste sabbatdag onderrichtte het lid van het Goddelijke Gezin dat de eerste mensen schiep, het lid dat later Jezus Christus zou worden, Adam en Eva in Gods weg — de weg van zijn regering, gebaseerd op zijn wet — de weg die, indien zij gevolgd werd, tot waar geluk zou leiden.

Spoedig daarop wist Satan op slinkse wijze Eva over te halen van de verboden vrucht te eten en er een deel van aan Adam te geven.

Door van die vrucht te eten koos Adam voor ongehoorzaamheid aan Gods gebod en verwierp zo Gods regering over hen. Adam trok het gezag aan zich om te beslissen wat goed en kwaad is — wat juist is en wat verkeerd — wat rechtvaardig is en wat zonde. Hij ging geheel op zichzelf vertrouwen.

Aldus verwierp Adam de geopenbaarde geestelijke kennis van God. Zijn keuze beperkte hem tot kennis van het fysieke en materiële. Hij verwierp de geestelijke kennis die een goede relatie met God en de naaste zou hebben voortgebracht.

Hij verwierp Gods heilige Geest, Gods liefde, Gods regering en het eeuwige leven! Adam was ongehoorzaam aan het uitdrukkelijke gebod van zijn Schepper en zondigde. Hij bracht daardoor de straf voor de zonde op zichzelf en zijn nakomelingen, die allen eveneens hebben gezondigd (Rom. 5: 12-19; 6:23).

7. Werd aan Adam en Eva de verdere toegang tot de boom des levens en daarmee tot Gods Geest ontzegd? Gen. 3:22-24.

Toen Adam zondigde, sneed hij zich van God af (Jes. 59:2). En God sneed hem en zijn nakomelingen af van de toegang tot de boom des levens. Het menselijk geslacht werd afgesneden van de heilige Geest, op enkele uitzonderingen na die God persoonlijk zou roepen om Hem te dienen, zoals Noach, Abraham en de profeten (1 Petr. 1:10-11).

8. Wie is de tweede Adam over wie in de Bijbel gesproken wordt? 1 Kor. 15:45-47. Maakte God de heilige Geest en het eeuwige leven opnieuw bereikbaar door Jezus Christus? Vers 22; Joh. 1:4; 10:10; 7:37-39; 1 Joh. 5:11-12.

9. Is sinds de eerste komst van Jezus het ontvangen van Gods Geest alleen mogelijk voor degenen die God de Vader *roept* om zijn „eerstelingen” te worden? Joh. 6:44, 65; Hand. 2:38-39; Jak. 1:18. Zal de mogelijkheid om de heilige Geest en het eeuwige leven te ontvangen aan iedereen worden gegeven nadat Jezus is teruggekeerd om Gods regering over de aarde in te stellen? Jes. 11:9; Joël 2:28-29.

Aan de mensheid werd, sinds Adam, het eeuwige leven niet aangeboden totdat Jezus Christus, de

tweede Adam, zijn Kerk instelde en de heilige Geest aanbood aan degenen die de Vader zou roepen om, vóór Jezus' wederkomst, „eerstelingen” te worden van zijn plan van behoud.

Aan sommigen van u wordt, als aan Adam, de heilige Geest en eeuwig leven aangeboden door een speciale roeping van God de Vader Zelf!

10. Is de heilige Geest duidelijk een gift van God? Hand. 2:38; 10:45; 2 Tim. 1:6. Zijn bekering en doop de vereiste stappen om Gods Geest te ontvangen? Markus 1:14-15; Hand. 2:38; 5:32.

God geeft zijn Geest uitsluitend aan degenen die zowel door hun houding als door hun daden tonen dat zij zich hebben bekeerd en Hem willen gehoorzamen.

Bekering betekent omkeren en de andere kant opgaan — alle eigen natuurlijke wegen opgeven die in strijd zijn met Gods wet, en Gods weg, de weg van zijn wet, inslaan. „Het Evangelie geloven” betekent de boodschap geloven die Jezus heeft gebracht: het goede nieuws van het aanstaande Koninkrijk van God, dat onder meer inhoudt het geloof in en de aanvaarding van Hem als persoonlijke Verlosser.

Na geloof en oprecht berouw is de volgende stap om christen te worden de doop met water, zoals wij in de ministudie van de vorige maand hebben geleerd.

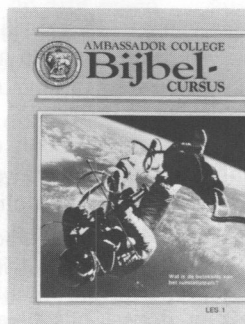
De doop is het uiterlijke symbool van onze bekering van ons oude, zondige, ongehoorzame leven — het volledig loslaten van onze oude zondige manier van leven, en onze bereidheid om nu in elk opzicht aan God te gehoorzamen.

Hebt u deze stappen eenmaal genomen, dan wordt u onvoorwaardelijk de heilige Geest beloofd. God heeft zich ertoe verplicht zijn aandeel bij te dragen, als u eerst het uwe verricht. God zegt: „Gij *zult* de gave des Heiligen Geestes *ontvangen*” (Hand. 2:38).

Het is een absolute belofte van God aan degenen die Hij heeft geroepen!

U kunt God daarna vragen u te leiden en de kracht te geven, door zijn heilige Geest, om een nieuw leven te leiden in overeenstemming met zijn geopenbaarde Woord, de Bijbel.

Deze studie over de heilige Geest wordt de volgende maand voortgezet. □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u deze gratis cursus wilt volgen, kunt u ons schrijven.

Laat u zich door schuldgevoel ruïneren?

Miljoenen mensen overkomt dat! Maar u kunt schuldgevoelens omzetten in groei.

George M. Kackos

Hij was uitgeput, geestelijk en lichamelijk, en hij werd gekweld door een folterende gedachte: ik ben gevlucht — ik heb Jezus verloochend!

Hoe heb ik dat kunnen doen? dacht hij. Ik heb Hem verraden, precies zoals Hij zei dat ik zou doen. Ik heb toegekeken toen Hij voor de raad stond. Ik hoorde de leugens die men vertelde en ik deed niets! Hoe kan ik hier ooit mee verder leven?

Het schuldgevoel was enorm; het drong door tot in het diepst van zijn wezen en kwelde hem dag en nacht. Steeds weer hoorde hij het kraaien van de haan, dat hem plotseling de woorden van Jezus weer in gedach-

ten had gebracht: „Voorwaar, Ik zeg u, in deze nacht, eer de haan kraait, zult gij Mij driemaal verloochenen” (Matth. 26:34).

Petrus had ongetwijfeld het punt bereikt waarop hij dacht de kwelling niet langer te kunnen verdragen. Met een diep gevoel van wroeging en berouw en met de oprechte wens om te veranderen, bad hij om vergeving. Hij nam zich ernstig voor ijverig de God te dienen die hij had verloochend.

Zijn gebed werd verhoord, en niet lang daarna, op de Pinksterdag, toonde hij zijn betrokkenheid door moedig te verklaren dat Jezus onze Heer en Verlosser is (Hand. 2:36).

Bij Petrus hadden zijn schuldgevoelens goede gevolgen. Hij liet zich niet voor de rest van zijn leven mentaal en geestelijk verminken door schuldgevoelens over zijn tragische fout, maar gaf zijn leven over aan

God om te gebruiken voor een groter doel. En u? Hoe wordt u beïnvloed door de schuld die u wellicht ooit op u geladen heeft?

Blijft die aan u knagen en u achtervolgen? Of heeft u haar naar een donker hoekje van uw geest verdron-

gen, in een vergeefse poging haar te negeren?

Leiden uw schuldgevoelens u tot vergeving en geestelijke groei, als bij Petrus, of voelt u zich er nietswaardig en verworpen door? Of bent u misschien bang dat uw straf onheilspekkend boven uw hoofd hangt? Tragisch genoeg laten sommige mensen zich door onverwerkte schuldgevoelens verwoesten zoals Judas (Matth. 27:5).

Laten wij eerlijk zijn en de feiten onder de ogen zien. Schuldgevoelens kunnen een positieve of een negatieve invloed op uw leven hebben. De keuze is aan u.

Moet u zich schuldig voelen?

Schuldgevoelens ontstaan doordat men niet aan een bepaalde gedragscode beantwoordt. Maar het is een trieste zaak dat veel mensen nodeloos schuldgevoelens hebben, omdat zij een verkeerde gedragscode volgen — het product van de misleiding door Satan.

Deze verraderlijke en listige gevallen aartsengel heeft de mens ertoe verleid op zijn eigen inzicht in plaats van op dat van God te vertrouwen (Spr. 3:5) — zelf te bepalen wat de morele normen zijn waarnaar hij leeft. Satan heeft de hele wereld misleid (Openb. 12:9)! De wetten van God, de ware normen, zijn bijna geheel vervangen door menselijke tradities en ijdele redeneringen (Markus 7:7-13).

Veel mensen voelen zich schuldig omdat zij het slachtoffer zijn van omstandigheden waarover zij geen macht hebben — en niet wegens het overtreden van enige geestelijke wet.

Waarom zou u zich bijvoorbeeld schuldig voelen over aangeboren beperkingen waaraan u niets kunt veranderen? Is het uw schuld dat u misschien niet zo gezond of aantrekkelijk bent als sommige anderen? Moet u zich schuldig voelen als u zich verzet tegen de negatieve invloed van uw medemensen? Waarom zou u schuldgevoelens hebben als u geen succes behaalt in een zakelijke onderneming of een sportwedstrijd, ook al heeft u uw beste beentje voorgezet? Moet u zich door schuldgevoelens laten kwellen als u ijdele, menselijke normen verwerpt en probeert volgens rechtvaardige normen te leven? Natuurlijk niet.

Anderzijds moet u ook niet in het andere uiterste vervallen door de aansporingen van uw geweten zo te negeren dat u weinig of geen schuldgevoelens hebt wegens het overtreden van de duidelijke wetten van God (1 Tim. 4:1-2). Sommige mensen liegen en bedriegen zonder blikken of blozen. Anderen branden van afgunst en naijver, en voelen zich dan nog gerechtvaardigd. Weer andere mensen plegen overspel, begeren de bezittingen of positie van een

ander zonder een zweem van schuldgevoel te hebben.

Begrijpt u de bedoeling? Wij moeten niet reageren op valse en verkeerde normen van de mens (Jes. 5:20-21). Wend u tot het Woord van God voor de juiste normen (Jes. 8:20; Matth. 4:4). Word niet het misleide slachtoffer van gebrekkige menselijke redeneringen — probeer te leven volgens de ware, rechtvaardige principes van God.

Stel uzelf op de proef. Zijn uw normen werkelijk de normen van God? Of bent u op subtiele wijze misleid door menselijke tradities, gebrekkige redeneringen, verkeerde emoties en het goedbedoelde advies van andere mensen — die allemaal door Satan de duivel zijn beïnvloed (Ef. 2:2)?

Schuldgevoel leidt tot bekering

Hebben schuldgevoelens enige zin? Waarom laat God ons die doormaken?

Schuldgevoel is een signaal dat er iets fout is — dat er iets moet worden veranderd en gecorrigeerd. Het maakt ons duidelijk dat wij de vergeving van God nodig hebben. Het waarschuwt ons en brengt ons ertoe actie te ondernemen om een positief resultaat te krijgen — als een brandalarm.

Maar doet u ook iets? Blust u de

Vermijd dodelijk schuldgevoel

„Het is allemaal uw schuld. U moet het anders doen.” Zulke beschuldigingen kunnen u schuldgevoelens bezorgen. Maar is dat wel altijd gewenst?

Niet noodzakelijk. Uw schuldgevoel kan een valse basis hebben, gelegd door iemand die uw schuldgevoel gebruikt om u te manipuleren.

Laten wij eerlijk zijn. Schuldgevoelens kunnen een grote invloed hebben op onze emoties en handelingen. Daarom proberen sommigen u deze gevoelens aan te praten voor hun eigen, zelfzuchtige doeleinden. Hun methoden kunnen variëren van opzettelijke leugens tot onbewuste overdrijvingen. U maakt bijvoorbeeld een kleine fout, en krijgt dan te horen: „Die ontzettende fout maakt u nu *al-tijd!*”

Niet iedereen doet dat. Sommige mensen spreken de waarheid uit liefde. Maar wat gebeurt er als zij dat niet doen? Wat

gebeurt er als zij gebruikmaken van leugens en misleiding in een poging u een schuldgevoel te bezorgen? Moet u het spelletje dan meespelen?

Veel mensen doen dat. Zij laten zich manipuleren. Stel u de volgende situatie voor: iemand vertelt de waarheid, waardoor een ander zijn baan verliest. Die ander praat hem dan schuldgevoelens aan omdat hij de waarheid heeft gezegd.

Zo moet het niet zijn. De man heeft in de ogen van God niets verkeerd gedaan. Hij moet de waarheid vertellen als hij spreekt (Spr. 12:17, 19). (Er zijn natuurlijk ook momenten om helemaal niets te zeggen [Pred. 3:7], maar als u iets zegt, moet dat de absolute waarheid zijn, en daar hoeft u geen schuldgevoelens over te hebben.)

Koning Achab van Israël probeerde Elia schuldgevoelens te bezorgen over Israëls problemen. Maar Elia ant-

woordde: „Ik heb Israël niet in het ongeluk gestort, maar gij en uws vaders huis, doordat gij de geboden des Heren hebt verzaakt en de Baäls zijt nagelopen” (1 Kon. 18:18).

Jezus werd geconfronteerd met mensen die wilden dat Hij zich schuldig voelde omdat Hij graan at op de sabbat. Hij verweerde zich door op Gods leer over dat onderwerp te wijzen (Matth. 12:1-7).

Zo moet het ook zijn. Als de beschuldiging vals is, moet u haar verwerpen. Maar is de beschuldiging terecht, dan moet u uw schuld accepteren en veranderen.

Daarnaast moet u goed oppassen geen gebruik te maken van valse schuldgevoelens om anderen te manipuleren. Op deze wijze „groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus” (Ef. 4:15). □

virige vlammen van de zonde of laat u ze vernietigend voortwoekeren? De mens is altijd geneigd alles op zijn beloop te laten (Matth. 7:13-14).

Wat God wil — wat u ook moet willen — is ware bekering: „Want de droefheid naar Gods wil brengt onberouwelijke inkeer tot heil” (2 Kor. 7:10)

Bekering omvat berouw van wat u gedaan hebt — van wat u bent — van uw verkeerde denkwijze — van uw verkeerde handelwijze. Maar bovenal betekent het een streven naar verandering, om te leven naar de wil van God en niet naar die van uzelf.

Lees 2 Korinthe 7:11: „Want zie toch, wat juist deze ervaring van droefheid naar Gods wil u gebracht heeft: welk een ernst, meer nog, verontschuldiging, verontwaardiging, vrees, verlangen, ijver, bestraffing. Gij hebt in allen dele doen blijken, dat gij zuiver stondt in deze zaak.”

Dit is het juiste schuldgevoel dat voor positieve veranderingen in uw leven zorgt. Bent u in ernst bezig om te voorkomen dat u dezelfde zonde nogmaals bedrijft? Vecht u om de zonde te overwinnen? Voelt u oprechte verontwaardiging en leert u de zonde te haten? Bent u bevreesd om tegen uw Schepper te zondigen? Voelt u een vurig verlangen, een intense wil om te veranderen? Bent u vol ijver en onderwerpt u zich met enthousiasme aan God? Voelt u dat u uw zonde moet goedmaken (hoevel u dat zelf niet kunt) door van nu af rechtvaardig te leven?

Als dit het geval is — als u werkelijk berouw heeft — zal God u vergeven (Jer. 36:3). Uw leven zal rijk worden gezegd: „Welzalig de mens, wie de Here de ongerechtigheid niet toerekent” (Ps. 32:2).

Koning David maakte deze verandering na zijn overspel met Batseba en de moord op Uria. Eerst negeerde hij Gods wet, en deze geestelijke blindheid hield maandenlang aan. Maar uiteindelijk stuurde God Nathan om David tot bezinning te brengen.

De woorden van Nathan drongen door in Davids verduisterde geest (2 Sam. 12:1-7) en de muur van zelfrechtvaardiging brokkelde af onder zijn schuldgevoelens. De façade van valse rechtvaardigheid bezweek onder het gewicht van Gods wet.

David werd overstelpt door be-

rouw. Hij bad om vergeving en een juiste houding (Ps. 51:3-15). God reageerde daarop door hem bekering, vergeving en geluk te schenken (Ps. 32:1-11).

Laten wij hier goed over nadenken. Wij zondigen, evenals David. Wij blijven in gebreke in het eren van God. Wij staan schuldig voor God. Maar dat hoeft niet zo te blijven! Wij kunnen vrij van schuld zijn en groeien. Volg daarvoor de volgende stappen.

Erken uw schuld

Belijd uw zonde. Erken tegenover God dat u zijn wil niet hebt gehoorzaamd. Laat Hem weten dat u spijt hebt van uw daden. Doe een beroep op Hem om het verlangen en de kracht om te veranderen. Heb niet alleen spijt omdat u weet dat u de straf voor uw daden moet ondergaan. Dat is wereldse spijt. Die spijt kunnen zelfs geharde misdadigers voelen.

U raakt uw schuldgevoel niet kwijt door uw hoofd in het zand te steken — dit stelt slechts het moment uit waarop u de zonde onder de ogen moet zien (Lukas 12:2; Num. 32:23). En in de tussentijd kunt u niet genieten van de vele zegeningen die het gevolg zijn van een juiste relatie met God. „Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn”, zegt Spreuken 28:13.

David toonde ons de juiste handelwijze: „Mijn zonde maakte ik U [God] bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de Here mijn overtredingen belijden, en Gij vergaapt de schuld mijner zonden” (Ps. 32:5).

Het is misschien niet gemakkelijk tegenover God schuld te bekennen. Het houdt misschien in pijnlijke ervaringen opnieuw te moeten doorleven. Om die pijn te ontvluchten, proberen veel mensen zich te rechtvaardigen door te denken dat wat zij gedaan hebben niet zo erg slecht is, dat het die ander zijn verdiende loon is, of dat zij zelf het slachtoffer van de omstandigheden waren. De excuses zijn talloos, maar de feiten blijven hetzelfde. *U* hebt gezondigd, en *u* bent schuldig. De schuld bedekken is zelfbedrog!

Vraag God om u te helpen eerlijk naar uzelf te kijken (Ps. 19:13). Beken dan uw schuld — helemaal.

De pijn is misschien hevig, maar dat is voor korte tijd noodzakelijk (Rom. 8:18), en het resultaat zal verheugend zijn als u daarna de volgende stappen in dit proces volgt.

Veranderen

Als u verkeerd hebt gehandeld, moet u meer doen dan dat te erkennen. U moet veranderen. Keer u van uw zonde af door die te elimineren. Veel mensen falen op dit punt, omdat zij niet verder gaan dan het erkennen van hun zonde.

Jezus maakte dit duidelijk aan de overspelige vrouw. Haar zonden werden vergeven, maar zij moest niet tot haar zondige gedrag terugkeren (Joh. 8:10-11). Als wij dit wel doen, maken wij misbruik van Gods genade, van zijn onverdiende gratie: „Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneeme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? . . . Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen” (Rom. 6:1-2, 12).

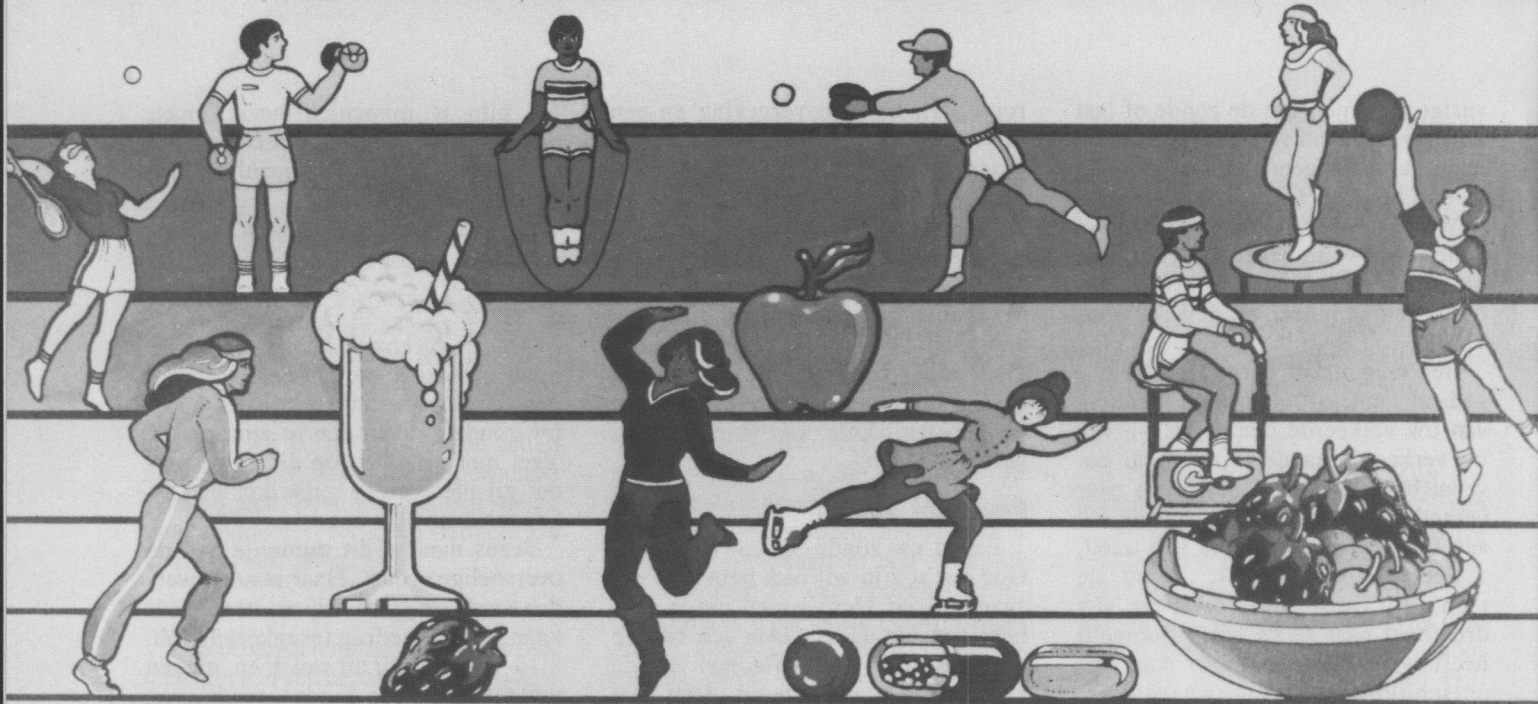
Het Woord van God is duidelijk. Wij moeten ophouden met zondigen als wij vergeven willen worden. Tevens moeten wij ons door middel van de doop aan God onderwerpen (Hand. 2:38).

Maar wat als wij struikelen en na ware bekering toch weer zondigen? Is dan alles verloren? Hebben wij van Gods genade misbruik gemaakt? Niet noodzakelijk. Zolang wij oprecht en voortdurend proberen de zonde te overwinnen, zal God ons vergeven als wij in een zwak moment of onder verleiding struikelen. Bekering is een geleidelijk proces — het ontwikkelen van het karakter van God is een levenslange taak.

Wanhoop dus niet als u zondigt. Vraag God eenvoudig om vergeving en meer kracht, en ga verder met gehoorzamen.

Werp uw schuld van u af

Als mens ervaren wij ook na bekering veel zwakheden bij het overwinnen van de zonde (Rom. 7:14-25). God weet en aanvaardt dit. En dat moeten wij ook doen. Maar wij moeten geen misbruik van Gods genade
(Zie verder pagina 22)

WILSKRACHT

Vereist en verkrijgbaar

Wilskracht is een van de meest waardevolle karaktertrekken die een christen kan bezitten. Hoe kunnen wij deze belangrijke eigenschap ontwikkelen?

Bernard W. Schnippert

Tegenwoordig heeft iemand die te zwaar is de beschikking over ieder denkbaar hulpmiddel dat de wetenschap weet aan te dragen om hem te helpen gewicht te verliezen.

Tientallen tijdschriftartikelen en rekken vol boeken worden gewijd aan dit of dat type dieet, of aan uiteenlopende manieren

om een beter figuur te krijgen. Calorietellers, grafieken, weegschalen, pillen en prijzige gymnastiek- en trimtoestellen worden aangeboden.

Ja, de lijner van deze tijd kan praktisch alles krijgen (of moeten we zeggen *kopen?*) wat hij nodig heeft om gewicht te verliezen — dat wil zeggen, alles behalve dat éne wat hij het meest van alles nodig heeft: wilskracht!

Ja, het gebrek aan die simpele oude wilskracht staat meer dan één aspirant-lijner in de weg.

En staat, op dit of op andere gebieden, ook u en mij in de weg!

Gebrek aan wilskracht weerhoudt ons ervan te doen wat wij beogen in ons werk of tijdens onze vrije dagen. Het weerhoudt ons ervan het gras te maaien, aan de nodige lichaamsbeweging te doen of het huis te schilderen.

Belangrijker nog, gebrek aan wils-

kracht kan ons in de weg staan en ons de toegang tot Gods Koninkrijk beletten.

De apostel Paulus was zich van deze zwakheid van de menselijke natuur bewust. Hij zag in dat de goede voornemens waarmee de spreekwoordelijke weg naar de hel (de dood) is geplaveid geen vervanging zijn voor de geestelijke ijver die zorgt voor dynamische groei, de ijver die haar grondslag vindt in wilskracht (Hebr. 2:1-3).

Christus zei: „Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is” (Matth. 7:21).

Om de wil van onze Vader in de hemel te doen moeten wij onze wilskracht richten op die taak. Dat wil zeggen, als wij de wilskracht daartoe hebben.

Vereist: ware wilskracht

Maar begrijp dit niet verkeerd. Wij kunnen Gods Koninkrijk niet op eigen kracht binnengaan, of door de kracht van onze wil of onze werken. Nee, wij worden behouden door het geloof uit genade (Ef. 2:8).

En wij kunnen niet uit onszelf op enige wijze de vruchten van Gods Geest tevoorschijn toveren die wij in ons dagelijks leven moeten tentoon spreiden. Die vruchten komen slechts voort uit die Geest, die in ons leeft.

Toch is wilskracht nodig. Wij hebben wilskracht nodig om ons ertoe te zetten te bidden en de Bijbel te bestuderen, opdat wij groeien in het geloof. Wij hebben wilskracht nodig om verkeerde gewoonten zoals roken, overmatig drinken of te veel eten te overwinnen. Wij hebben wilskracht nodig om lichamelijk in een goede conditie te blijven, zodat onze geest doeltreffend kan werken bij ons streven om geestelijk te groeien. En wilskracht is nodig om althans het fysieke element van Gods geboden te bewaren („de oefening van het lichaam” — 1 Tim. 4:8), op onze weg naar Gods Koninkrijk.

De wilskracht die sommigen in onze maatschappij tentoon spreiden kan soms vrij pover blijken. De wilskracht waar velen zich op beroepen is in werkelijkheid vaak slechts een schaduw van kracht, waaraan vernietigende vijanden trachten te tornen.

Vijanden van wilskracht

Wat zijn de vijanden van onze wilskracht?

Slechte gewoonten staan wellicht boven aan de lijst. Als wij iets lange tijd achtereen herhalen, vertoont onze „automatische piloot” de neiging dit over te nemen. Wanneer dat gebeurt, kan het moeilijk zijn de controle daarover terug te brengen naar ons bewustzijn. En wanneer onze automatische piloot negatief is ingesteld, kunnen wij tenslotte onder het gewicht van talloze slechte gewoonten aan het wankelen worden gebracht.

Druk van leeftijdgenoten is eveneens een vernietigende kracht die aan onze wilskracht tornt. Het is moeilijk tegen een menigte in te gaan die zich in tegenovergestelde richting beweegt. Als de wereld om u heen de goede richting uitging, zou het veel gemakkelijker zijn een standvastige en positieve koers uit te zetten.

Uitstel is ook een vijandige kracht. Te vaak vermijden wij te doen wat wij behoren te doen door onze daden eenvoudig nog een dag uit te stellen. De ene dag voegt zich bij de andere, totdat wij met succes het hele project hebben vermeden.

Doodgewone *luiheid* is een kwaal van veel mensen. Luiheid is niet noodzakelijkerwijze het tegendeel van wilskracht — het tegendeel van wilskracht is zwakheid. Luiheid is niet noodzakelijkerwijze gebrek aan kracht, maar weerspiegelt wel een gebrek aan ambitie.

Zelfs Mozes viel ten prooi aan een van de vijanden van wilskracht: *uitvluchten*. Onze uitvluchten om het een of ander niet te doen zijn zelden goed. Ook die van Mozes waren dat niet. Lees hoeveel uitvluchten Mozes bedacht toen God hem opdracht gaf om de Israëlieten te redden (Ex. 3-4). U en ik zijn er evenzeer, en misschien nog wel meer, toe geneigd om met uitvluchten dingen uit de weg te gaan die wij niet willen doen.

Steeds meer mensen komen tegenwoordig niet tot positieve daden uit *twijfel*. Zij twijfelen eraan dat zij de mogelijkheid hebben het hun gestelde doel te bereiken. Zij bidden of studeren niet naar behoren, zij vas-

ten niet wanneer dat zou moeten en trachten niet hun verkeerde gewoonten te boven te komen omdat zij niet werkelijk geloven dat zij enige vooruitgang kunnen boeken ook al zouden zij dat willen.

Een dergelijke houding miskent beslist zowel Gods kracht als die van henzelf. Paulus heeft ons immers het voorbeeld gegeven „ten volle overtuigd [te zijn], dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus” (Filipp. 1:6). Als God het vertrouwen heeft dat wij zijn Koninkrijk met zijn hulp en een beetje menselijke wilskracht kunnen bereiken, waarom zouden wij dan twijfelen?

Nauw verbonden met twijfel is een andere vijand van wilskracht: *vrees*. Vrees overmante onze geestelijke voorvaders, de oude Israëlieten, en deed hun hart versmelten van angst voor de „reuzen” in het beloofde land (Num. 13:32 — 14:4). Het kan ons ook week om het hart worden als wij worden geconfronteerd met onze dagelijkse beproevingen. Angst voor onze beproevingen kan onze flinterdunne wilskracht aan flarden scheuren.

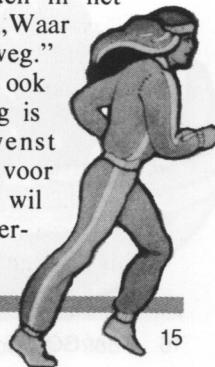
Waar een wil is . . .

Maar er is hoop! Met Gods hulp kunt u vastbeslotenheid en vastberadenheid ontwikkelen om uw geestelijke spieren te oefenen.

U kunt leren uw eigen lichaam te beheersen! U kunt een deugdelijk rooster opstellen voor gebed en bijbelstudie. U kunt uw lichaam en uw geest oefenen en uzelf in de hand krijgen.

Maar wilskracht ontvlamt niet spontaan. Nee, zij vereist inspanning. Zonder de kennis van hoe men wilskracht ontwikkelt, zal onze oprechtste hoop op karaktervastheid onvervuld blijven.

De methode om wilskracht te ontwikkelen is te vinden in het oude spreekwoord: „Waar een wil is, is een weg.” Het omgekeerde is ook waar: Waar een weg is (een oprecht gewenst doel dat duidelijk voor ogen staat), is een wil (de wilskracht om ernaar te streven).

Het doel waar u en ik ons op behoren te richten is het Koninkrijk van God. Door dat doel diep in ons hart en onze geest te planten zal een brandend verlangen ontstaan dat het vuur van ambitie om dat doel te bereiken kan doen ontvlammen.

Herinnert u zich het verhaal van de man die in de akker een schat vond? Het staat in Mattheüs 13:44: „Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker.”

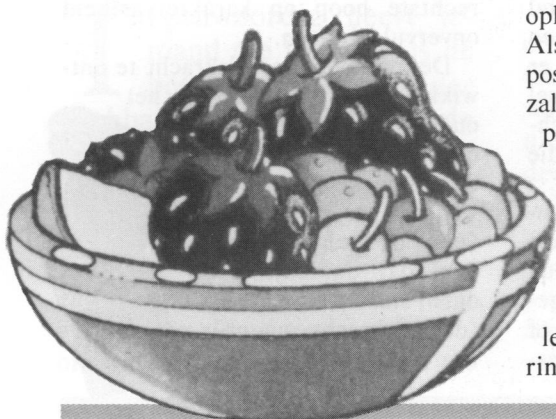
Om Gods Koninkrijk te zoeken met het enthousiasme en de ijver — de wilskracht — die de man vertoonde die alles wat hij had, verkocht om die akker te kopen, moeten wij hetzelfde gevoel kennen ten aanzien van het Koninkrijk als de man ten aanzien van die schat. Wij moeten het boven al het andere wensen.

Als u Gods Koninkrijk en Gods levenswijze sterk genoeg begeert, zult u een weg vinden om uzelf tot gebed en studie te brengen. U zult een manier vinden om uw rookgevoonte of uw overmatig eetpatroon te overwinnen. Als u het Koninkrijk sterk genoeg begeert, zult u de wilskracht opbrengen om het te zoeken.

Maar de sterke begeerte, het oprechte verlangen en het ijverige streven met wilskracht om dat doel te bereiken komt ook dan niet uit onszelf alleen. Paulus legde dit uit toen hij schreef: „Want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt” (Filipp. 2:13).

Een eenvoudige oplossing

Wij zijn geneigd te denken dat wij een speciaal boek moeten lezen om

wilskracht te ontwikkelen of een uitgebreide psychoanalyse moeten ondergaan om uit te vinden welk gebeuren in onze kinderjaren ons voorbestemde om voor de rest van ons leven een zwakke wil te hebben.

Gods manier om onze problemen op te lossen is echter eenvoudiger. Wanneer het op geestelijke wilskracht aankomt, zal God ons alles geven wat wij nodig hebben, als wij Hem daarom vragen: „Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden” (Matth. 7:7-8).

Al moet de ware geestelijke wilskracht van God komen (want de mens heeft uit zichzelf de wil noch het verlangen naar Gods Koninkrijk en evenmin de kracht om daar te komen), er zijn niettemin dingen die u kunt doen om uzelf tot een vruchtbaarder rustplaats voor Gods Geest te maken.

Veel van de vijanden van de wilskracht kunt u tot uw vrienden maken.

U zult beseffen dat herhaling en gewoonte bijvoorbeeld, die een vernietigende uitwerking hebben wanneer u bent gevangen in een negatieve gewoonte, ook positief kunnen worden aangewend. Als u 30 dagen lang een uur per dag bidt, zal het voor u gemakkelijker zijn op de 31e dag ook zo lang te bidden.

Bedenk methoden die u kunt toepassen om een begin te maken met het ontwikkelen van goede gewoonten. Bereid de *weg* en zie uw *wilskracht* opbloeien.

Ook de druk van leeftijdgenoten kunt u tot uw voordeel aanwenden. Zeker, het is moeilijk om tegen de stroom in te gaan. Maar soms is de oplossing een andere straat te volgen. Als u vrienden uitkiest die trachten positieve gewoonten te ontwikkelen, zal het u ook gemakkelijker vallen positieve gewoonten te ontwikkelen (Spr. 13:20).

Leer ook moedig de twijfel terug te dringen die uw wilskracht verzwakt. Moed komt voort uit de bereidheid de toekomst onder de ogen te zien en lering te trekken uit positieve ervaringen (Rom. 5:1-5).

Vraag God uw angst te laten wijken voor geloof. Hij is de bewerker van het geloof, en Hij alleen kan u een gelovige en positieve instelling geven (Gal. 5:22).

Vervang uitstel door een doe-het-nu-instelling. Uit een goed boek over het gebruik van tijd kunt u leren uw tijd en energie zo in te richten dat u het nu *kunt*. U zult merken dat iets nu doen betekent dat u niet een overweldigend aantal dingen morgen behoeft te doen.

En als u tenslotte merkt dat u dingen tot een goed einde brengt door wilskracht toe te passen, schep dan een nederig genoegen in de resultaten.

Het zien van resultaten zet aan tot meerdere groei en grotere ijver: „Een langgerekt hopen maakt het hart ziek, maar een vervulde begeerte is een boom des levens” (Spr. 13:12).

U kunt het

Ja, u kunt wilskracht ontplooiën. U kunt wilskracht ontplooiën als u Gods Koninkrijk sterk genoeg begeert, want waar een brandend verlangen is naar een „weg” (een doel), is wilskracht om het te ondersteunen.

Bedenk echter wel dat, hoe hard u het ook probeert, u toch niet de wilskracht kunt ontwikkelen die nodig is om Gods Koninkrijk te bereiken zonder Gods Geest, de bron van alle kracht. Want, zoals Paulus heeft gezegd in 2 Timotheüs 1:7: „Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.”

Het is dus God die ons zowel de wil als de kracht geeft — de wilskracht, zo u wilt — om naar Gods Koninkrijk te streven. Vraag God om die wilskracht en Hij zal u die niet ontzeggen.

Zwakke mensen kunnen diëten, pillen, boeken, weegschalen of oefenmateriaal verzamelen om de lijner te helpen zijn doel te bereiken, maar zij zullen nooit in staat zijn om wilskracht op de markt te brengen.

Maakt u zich echter geen zorgen! God zal die aan u geven, als u zijn Koninkrijk sterk genoeg begeert en Hem vraagt om de wilskracht het te bereiken. □

ACHTER het neonlicht...

Clayton Steep

Een netwerk van hebzucht en corruptie wacht op het volgende slachtoffer.

Hollywood, Californië — Haar ware naam doet er niet toe. Wat wel belangrijk is, is dat het verhaal over Shelly de werkelijkheid is.

Hier in Hollywood, evenals in andere grote steden, zijn veel meisjes als zij. Jong. Aantrekkelijk. Naïef. Lichtgelovig. Ze komen uit alle delen van het land met glinsterende ogen.

Veel van hen zijn weggelopen van huis. Anderen hebben gewoon tegen familie en vrienden gezegd dat zij naar Californië of ergens anders heen gaan om het te maken.

Shelly was nog geen twintig toen zij een paar koffers pakte en de kleine, landelijke gemeenschap van Centerville achter zich liet. Wat opwindend om in Los Angeles aan te komen, en Hollywood te zien! Al die neonlichten. Al die bedrijvigheid. Altijd was er iets te doen.

Heel wat anders dan Centerville. O, Centerville was geen onaardig plaatsje. Het was er alleen saai. Zo leek het tenminste in vergelijking met het leven in de grote steden, zoals dat in televisieprogramma's te zien en in romans te lezen was.

Het plezierige leven

Op een of andere manier werd het in haar ogen steeds onaantrekkelijker om in een kleine stad te wonen, vlakbij alle familie en vrienden, er een baan te hebben of te trouwen en een gezin te beginnen. Shelly wilde van het leven proeven.

Haar ouders probeerden haar ervan af te brengen, maar zij wilde niet luisteren. Jammer. Er bestaat geen enkele reden om te denken dat Shelly niet nog zou leven als zij thuis was gebleven. Wat is er met haar gebeurd? Niemand kan het met zekerheid zeg-

gen. Zij werd doodgeschoten aange-
troffen.

In ieder geval lijkt het erop dat zij door een complexe samenhang van omstandigheden naar het eind is toegedreven.

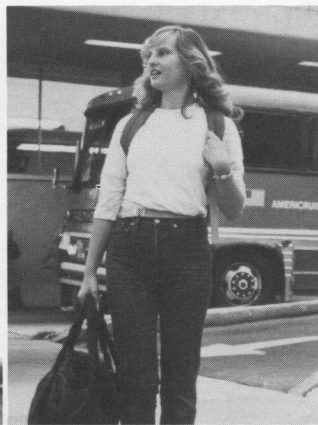
Toen zij eenmaal in de stad aangekomen was, moest Shelly ergens beginnen. Zij had immers direkt geld nodig voor eten en onderdak.

Zij kon natuurlijk niet zomaar een filmstudio binnenwandelen met de woorden: „Hier ben ik!” Er waren honderden, misschien wel duizenden meisjes, die ademloos zaten te wachten op een piepklein rolletje, in de hoop dat ze uiteindelijk een groter ster zouden worden.

En hoewel Shelly een knap meisje was, was zij zeker niet de enige.

De advertenties in de krant boden niet veel belangwekkends — haar aandacht werd

Hollywood — eindelijk is ze er! Alleen en op zichzelf aangewezen gaat ze op zoek naar werk. Maar haar wachten slechts angst en desillusie.

Hier in Hollywood,
evenals in andere
steden, zijn veel
meisjes als zij. Jong.
Aantrekkelijk.
Kwetsbaar.

alleen getrokken door een advertentie van een bureau voor fotomodellen. Ja, ze wilden haar wel werk bezorgen. Ook al had ze geen ervaring.

Alleen om te beginnen

Zij kwam er natuurlijk al snel achter dat het om naaktfoto's ging. Maar het was tenminste een begin, nietwaar? Na een tijdje zou ze wel in staat zijn haar eigen keuzen te doen als ze eenmaal door een talentenjager van een grote filmmaatschappij was ontdekt of op een andere manier een kans had gekregen.

Het werk als fotomodel leidde al snel tot rolletjes in pornofilms. Ze verdiende wel geld, maar ze had geen zeggenschap meer over haar eigen leven. Shelly werd steeds meer

door anderen gemanipuleerd. Ze raakte verstrikt in verkeerde relaties waarin sex en drugs hoogtij vierden. Er scheen geen enkele manier te zijn om daaruit te komen. Zij zat gevangen, in de val.

Op een dag moet Shelly het besluit genomen hebben dat zij genoeg had van het drijfzand waarin zij verstrikt was geraakt. Zij wilde eruit. Degene die de trekker overhaalde, bracht het allemaal tot een snel einde.

Vermijd de valstrik

Waarom dit verhaal over Shelly? Omdat zij dacht dat zulke dingen alleen andere mensen overkomen, haar niet. Omdat de advertenties, films en televisie tegen haar hadden gelogen en haar hadden doen geloven dat zij in de stad waarin zij was opgegroeid niet gelukkig kon zijn. Omdat zij haar eigen verlangens niet opzij had gezet en niet naar haar familie had geluisterd.

Omdat zij werd gebruikt door zelfzuchtige personen in corrupte kringen, die deden alsof zij haar vrienden waren. Omdat de belofte van geld en kortstondige roem zo belangrijk scheen. Omdat het noodzakelijk is om duidelijk te maken dat de betovering die van deze wereld uitgaat maar heel oppervlakkig is.

En omdat een andere tiener, na dit verhaal over Shelly te hebben gelezen, zich misschien wel tweemaal zal bedenken alvorens huis en haard te verlaten voor de verlokkingen van de stad, ook al is de situatie thuis misschien niet ideaal.

Het kan slechter worden.

Er was geen menigte bewonderaars en vrienden aanwezig toen de kist van Shelly op het vliegtuig naar huis gezet werd. Degenen die haar gebruikt hadden, waren er niet. Slechts één familielid was bij haar toen Shelly zo snel na haar aankomst in Hollywood, voorgoed naar huis terugkeerde. □

De straten van Hollywood zijn vol veelkleurig neonlicht. Maar daarachter bevindt zich een soms dodelijke val voor jonge mensen die uiteindelijk in de goot belanden.

Gods Sabbat — een bijzondere zegen

Marc Segall

Zouden wij, Gods geestelijke volk, geen deskundigen moeten zijn op het gebied van het vieren van de Sabbat zoals Christus, de Heer van de Sabbat, het bedoeld heeft? Wij zijn tenslotte het volk dat speciaal door de Sabbat onderscheiden wordt — wij worden door dit unieke teken apart gezet (Ex. 31:13-17).

God geeft ons in Jesaja 58:13 speciale aanwijzingen over hoe wij deze dag moeten onderhouden. In dit vers wordt ons gezegd niet over de Sabbat heen te lopen, wat figuurlijk betekent dat wij de Sabbat niet mogen onderhouden op de manier die wij willen, maar op de manier die God aanduidt. God zegt ons de Sabbat „een verlustiging” te noemen.

Wij weten dat we op deze dag niet mogen werken of onze zaken mogen behartigen — het is een dag van rust en van nader komen tot God. Het is een heilige bijeenkomst. Wij mogen op deze wekelijkse heilige dag niet onze eigen wegen of pleziertjes najagen.

Maar hoe kunnen wij ons in de Sabbat „verlustigen”? Hier volgen een paar praktische suggesties:

— *Voorbereiding.* De juiste manier om de Sabbat te onderhouden, begint voordat op vrijdagavond de zon ondergaat. Wij moeten er vroeg in de week al over gaan denken hoe we de Sabbat bijzonder en gedenkwaardig kunnen maken. Hoe kunnen wij bijvoorbeeld het avondeten extra bijzonder en plezierig maken — iets om echt naar uit te kijken? Wat zullen wij gedurende die periode van 24 uur doen?

Bespreek in uw gezin de komende Sabbat — bespreek het en wek een gespannen verwachting voor deze unieke dag. Als u dat doet, zal de heilige dag van God niet aan u voorbijglijden, maar zal het een dag vol voordelen voor uw gezin zijn.

Vrijdag is de dag waarop u de laatste details moet regelen voor uw sabbatplannen — waarop u het huis netjes moet maken, boodschappen moet doen, en waarop u de maaltijden van de Sabbat moet voorbereiden. „Een rustdag, een heilige sabbat is het morgen voor de Here; bakt wat gij bakken wilt” (Ex. 16:23).

De avondmaaltijd moet de fijnste, lekkerste maaltijd zijn van de hele week. Maak uw speciale gerecht klaar en bereid

een gezond, smakelijk dessert.

Met wat fantasie kunt u dit heerlijke begin van de Sabbat extra klasse geven. Zorg voor een ontspannen sfeer voor de maaltijd. De kinderen kunnen een kleurig bloemstuk voor de tafel maken. Een mooi tafelkleed, kaarsen en servetten kunnen een prettige sfeer geven. Denk over inspirerende, rustige muziek om gedurende of na de maaltijd naar te luisteren.

Een andere speciale toevoeging aan de sabbatmaaltijd is om een weduwe, weduwnaar of ongetrouwde broeder of zuster in de Kerk uit te nodigen. Uw gasten zullen gezinseenheid in de Kerk kunnen ervaren en u zult het element van zuivere godsdienst aan uw Sabbat hebben toegevoegd (Jak. 1:27).

— *Gezinsactiviteiten.* Laat uw ontspannen sabbatmaaltijd gevolgd worden door een goed gesprek. Misschien kunt u het gesprek laten gaan over het Millennium en het Koninkrijk van God.

U kunt van de Sabbat een fijne, leerzame ervaring voor uw kinderen maken door spelletjes te doen, zoals het noemen van de boeken of van personen uit de Bijbel. De kleinere kinderen kunnen alfabetische bijbelspelletjes doen (denk bijv. aan voorwerpen of leiders uit de Bijbel die beginnen met een bepaalde letter) of tekeningen maken met verschillende tafereel en verhalen uit de Bijbel.

Ook voor wat oudere kinderen hoeft de Sabbat geen saaie of vervelende dag te zijn. Zij kunnen activiteiten ondernemen die er speciaal op gericht zijn om hun aandacht te concentreren op God en de Bijbel en om ze te helpen de geest van het Vierde Gebod na te leven. Met de beschikking over publicaties als *Youth*, *De Echte Waarheid* en *Het Goede Nieuws* kunnen zij de rustige uurtjes die de Sabbat biedt, benutten als een gelegenheid om levensreddende literatuur te bestuderen.

— *Rust, en houdt de Sabbat gezamenlijk.* Extra rust en slaap horen bij de Sabbat. In de uitoefening van ons beroep van dag tot dag moeten velen van ons vroeg beginnen en tot laat op de dag doorwerken. De Sabbat biedt de gelegenheid om te rusten en zich te verkwikken.

Laat uw gedachten gaan over wat een

speciale dag dit is als u wakker wordt. Denk eraan wie u bent (1 Petr. 2:9-10) en „verheugt u in de Here” (Ps. 32:11).

Luister gedurende deze dag naar uw meest inspirerende en verheffende muziek. Het zal uw instelling verheffen, uw zenuwen rust geven en u doen denken aan het doel van de Sabbat.

Het schijnt dat moeders op de Sabbat altijd het meeste te doen hebben, maar toch hebben ook zij tijd nodig om te bidden, te studeren en zich te ontspannen. Iedereen moet ervoor zorgen dat moeder ook op de Sabbat haar rust krijgt.

— *Het beëindigen van de Sabbat.* De Sabbat is een dag om met andere christenen samen te komen en instructie in Gods levenswijze te ontvangen (Hebr. 10:25).

Op weg naar huis van de dienst kunt u zo nu en dan ergens heen gaan, zolang het niet te ver uit de buurt is (Hand. 1:12). Een spectaculaire, natuurlijke omgeving zoals een botanische tuin of een mooi park geeft u en uw gezin de gelegenheid om het scheppende genie van God te zien (Rom. 1:20). Wat een volmaakte plek om te bedenken hoe deze gehele aarde kan zijn als de wereld zal genieten van haar Sabbat, het Millennium.

Terwijl uw ogen de schoonheid in zich opnemen en uw oren de rustgevende geluiden absorberen, vervagen de spanningen van de week. Het is Gods Sabbat en niets doet er verder eigenlijk toe.

Wanneer u thuiskomt van de dienst, kunt u de Sabbat op een bijzondere manier beëindigen. Ga rond de tafel zitten en bespreek de Sabbat die achter u ligt. Terwijl het laatste licht aan de westelijke hemel vervaagt kunt u allen innerlijke vrede voelen en de kracht om de plichten van de komende week te aanvaarden. U heeft de Sabbat niet verspild. U heeft hem gebruikt zoals de bedoeling was.

Wij moeten weten hoe wij van de Sabbat een vreugde kunnen maken, eervol en heilig. Als wij de Sabbat niet tegemoet treden als de bijzondere zegen die deze is, hoe kunnen wij als ouders dan van de Sabbat een prachtige en positieve ervaring maken, waarnaar onze kinderen iedere week zullen uitkijken? God zegt ons in Deuteronomium 6:4-9 en 11:18-21 dat wij onze kinderen moeten zegenen met een diep gevoel van respect voor de wetten van God, dat wij onze kinderen moeten helpen begrijpen dat het onderhouden van die wetten een lonende ervaring is.

Als wij dat doen, zullen onze kinderen niet afwijken van Gods wetten als zij ouder zijn (Spr. 22:6), maar in een betere positie zijn om Gods levenswijze te volgen wanneer God met hen gaat werken.

„Mijn uiterlijk staat me niet aan”

Dexter H. Faulkner

„Ik heb een egocentrisch probleem, maar het is desondanks een probleem.

„Men heeft mij verteld dat ik weinig zelfvertrouwen en een lage dunk van mijzelf heb. Ik weet dat ik het lichaam dat God mij gegeven heeft behoor lief te hebben, maar ik weet niet hoe.”

De schrijver van deze brief aan *Youth 84* staat niet alleen. De meeste mensen zijn niet volkomen gelukkig met hun uiterlijk.

Grappen die kwetsen

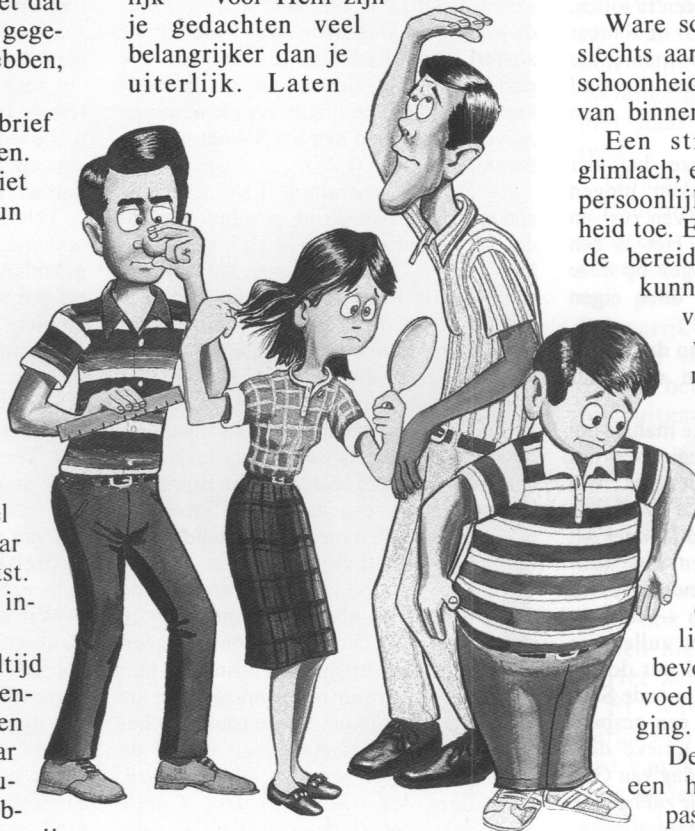
Wanneer is het begonnen? Toen anderen op school grappen maakten over je neus, of over hoe lang (of kort) je was, over je gewicht of je gelaatskleur? Misschien heb je wel met hen mee gelachen, maar diep in je hart was je gekwetst. En dat heeft een blijvende indruk achtergelaten.

Wij vergelijken onszelf altijd met „knappe mensen”, mensen die er goed uitzien en getapt zijn. Als wij er maar uitzagen zoals zij, dan zouden wij het wel gered hebben. Maar wij beseffen dat wij niet op hen kunnen lijken, en het dus net zo goed kunnen opgeven — wij zullen toch nooit geaccepteerd worden.

Waarom acht iedereen het uiterlijk zo belangrijk? De modellen in advertenties hebben „het ideale uiterlijk”, een voor de meerder-

heid van de mensen onbereikbaar niveau.

Is het uiterlijk werkelijk zo belangrijk? Voor God niet. Hij zegt te oordelen naar het innerlijk — voor Hem zijn je gedachten veel belangrijker dan je uiterlijk. Laten

wij hiervan eens een voorbeeld uit de Bijbel nemen.

Gods profeet, Samuel, kreeg de opdracht naar een zeker huis te gaan om de man te vinden die God als opvolger van de koning wenste. Toen Samuel daar aankwam en Eliab zag, was hij er

zeker van de juiste man gevonden te hebben. Eliab was een rijzige, knappe man, die krachtig genoeg leek om een koninkrijk te besturen. God vertelde hem echter dat dit niet de bedoelde man was.

„Doch de Here zeide tot Samuël: Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan” (1 Sam. 16:7).

Ware schoonheid

Ware schoonheid ligt dus niet slechts aan de oppervlakte. Ware schoonheid komt in werkelijkheid van binnenuit.

Een stralende, vriendelijke glimlach, een naar buiten gerichte persoonlijkheid voegen schoonheid toe. Een positieve houding en de bereidheid te doen wat wij kunnen om ons uiterlijk te verbeteren kunnen een werkelijk verschil uitmaken.

Naast onze gelaatsuitdrukking zijn er nog enkele facetten van ons uiterlijk waaraan wij iets kunnen en moeten doen. Wij kunnen onze houding verbeteren en onze lichaamsvorm gunstig bevorderen door gezonde voeding en lichaamsbeweging.

De keuze van kleding en een haardracht die bij ons past helpt ook. Uiterste hygiëne en een uitgebalanceerde voeding dragen bij tot de algehele conditie en verbeteren het uiterlijk. Het verdoezelen van onvolkomenheden in ons uiterlijk met behulp van cosmetica vergroot de problemen alleen maar.

Bespreek met je ouders en ande-

ren hoe je jezelf kunt verbeteren.

Sommige dingen kun je echter niet veranderen, en het is waarschijnlijk het beste je daar maar niet op te concentreren. Andere mensen denken lang niet zoveel na als jij over wat je als je lichamelijke beperkingen beschouwt. Bovendien worden zij waarschijnlijk te zeer in beslag genomen door hun zorg dat jij hun problemen zult opmerken.

Probeer niet een ander te zijn. De mensen zullen je meer accepteren naarmate je jezelf accepteert. Als je weet dat je jezelf en je persoonlijkheid verbetert, zul je je prettiger voelen.

Tussen haakjes... aangezien je weet wat het betekent met je uiterlijk te worden geplaagd, moet je er zorg voor dragen anderen niet te krenken. Waarom zou je niet in plaats daarvan het tot een gewoonte maken anderen te complimenteren wanneer zij zich leuk kleden, hun haar netjes gekapt hebben en wanneer een glimlach hun gezicht opvrolijkt?

Wat je ziet...

Voor schoonheid en een knap uiterlijk geldt: wat je ziet is niet altijd wat je ontvangt. Het gaat erom naar het goud in anderen te zoeken en het goud in jezelf te ontwikkelen. Zo zul je leren mensen lief te hebben om wat zij zijn, en de mensen zullen jou waarderen om wat *jij* bent.

Hier volgen enkele tips voor het aankweken van ware schoonheid.

- Wees betrouwbaar. Doe wat je belooft en doe het goed.

- Betoon enige zelfbeheersing. Spreek niet voor je beurt; leer niet snel kwaad te worden.

- Wijd een deel van je tijd en je talenten aan minder fortuinlijke mensen. Het bemoedigen van anderen is een bemoediging voor jezelf.

- Doe je best begrip te tonen. Plaats jezelf in andermans schoenen.

- Wees vriendelijk. „Hebt uw vijanden lief” (Matth. 5:44).

- Vertel de waarheid, de hele waarheid en niets dan de waarheid. Tracht daarbij de gevoelens van anderen te ontzien.

- Neem de tijd om onbaatzuchtige zorgzaamheid te tonen voor andere mensen.

Heb, bovenal, God lief en zoek zijn hulp in alles. □

PERSONLIJK

(Vervolg van pagina 3)

OM HEM OP DE PROEF TE STELLEN! Hij doet een belofte! Hij zegt ons Hem te beproeven! Hij **BELOOFT** welvaart aan de mensen die aan zijn werk tienden betalen.

En de woorden van Jezus luiden: „GEEFT en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlappende maat zal men in uw schoot geven” (Lukas 6:38).

En de apostel Paulus: „Wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk oogsten. En ieder doe, naardat hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief. En God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij, in alle opzichten te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn” (2 Kor. 9:6-8).

Wij weten dat wij een zeer grote opdracht hebben. Deze is om een slaperige, lethargische mensheid wakker te schudden voor het feit dat haar **VERKEERDE WEGEN** naar een crisis leiden die de uitroeiing van het menselijk leven zou betekenen, indien de almachtige God ons niet zou redden.

Wij zijn geroepen om, als een getuigenis, deze wereld bekend te maken met **HET FEIT** dat de Schepper ook **DE HEERSER OVER ZIJN SCHEPPING** is — dat de mensheid als geheel zijn wetten heeft overtreden en daarom alle kwaad dat nu in deze wereld bestaat zelf heeft veroorzaakt.

Wij zijn aangesteld om de op handen zijnde komst van de grote Messias te verkondigen, een komst in absolute, bovennatuurlijke **MACHT** en **GLORIE** om de **REGERING VAN GOD** over alle naties te vestigen, en om deze ongelukkige wereld eindelijk **VREDE** te brengen!

Ik zei dat deze medewerkers vrijwilligers zijn. Strikt gezien is dat niet helemaal waar. Dat wil zeggen, het is niet de **HELE** waarheid!

Want de hele waarheid is, dat die „on geziene sterke hand” in werkelijkheid de levende Jezus Christus is, die zijn bloed heeft gegeven om de overtredingen van deze wereld te

vereffenen, en die is opgestaan uit de dood, en eeuwig leeft in absolute **MACHT**. Hij leidt dit grote werk.

Wij, die de feiten *kennen*, hebben hiervoor in de loop der jaren zoveel bewijzen gezien dat het niet langer een vraag voor ons is.

En deze zelfde Jezus heeft tijdens zijn leven als mens van zijn volgelingen gezegd: „Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekoren” (Joh. 15:16). De mensen die aan dit grote werk met en onder leiding van de levende Christus meewerken zijn in zekere zin daartoe *opgeroepen*. Het is echter geen dwingende oproep. Ieder individu doet zijn eigen keuze, behalve als het een speciale opdracht betreft. „En wie wil, neme het water des levens om niet” (Openb. 22:17).

Onze medewerkers hebben dus uit eigen vrije wil hun eigen beslissing genomen, zonder dat ik of iemand anders in dit werk hen daarom gevraagd of daartoe aangezet heeft. Hoewel zij zijn geroepen en uitverkoren door die on geziene, sterke hand, waarvan zij zich misschien niet eens bewust waren, hebben zij vrijwillig de taak op zich genomen om *deel te hebben* aan het veranderen en redden van de wereld onder de levende Christus!

Wij weten dat wij slechts gebrekige menselijke instrumenten zijn in het werk van de almachtige God, dat de **WEG** voorbereidt! Ieder jaar brengt het werk *verandering* teweeg in het leven van duizenden mensen. In de nabije toekomst, onder de wereldregering van God, zal dit uiteindelijk de wereld niet alleen **VERANDEREN**, maar ook **BEHOUDEN**!

En dat is de reden waarom dit werk op zo kleine schaal moest beginnen! Alles wat God door mensen doet, moet zo klein mogelijk beginnen en daarna *groeien*! Dat is de reden waarom het werk zo zeker en gestadig is gegroeid, en nu de hele wereld bereikt! Dat is de reden waarom het aantal medewerkers, dat ieder jaar een relatief kleine toename kent, zo welvarend is geworden dat hun bijdragen een enorme stijging te zien geven!

In de eerste jaren was het waarlijk een strijd van „bloed, zweet en tranen”. Dat is het nu nog steeds. Maar de bereidheid van de medewerkers om offers te brengen werd niet alleen in financieel opzicht beloond,

maar ook in geestelijk en sociaal opzicht en op andere manieren.

Ik kan in dit artikel niet iedereen die ik eer wil bewijzen met name noemen. Hun aantal is van een klein dozijn gegroeid tot duizenden. De produktiekosten van *The Plain Truth* worden gedragen door slechts een gering percentage van de lezers. En deze mensen doen nog veel meer: zij financieren het programma *The World Tomorrow*; zij dragen de kosten van de campussen van Ambassador College en alle andere goede dingen die door dit werk worden gedaan.

Hoewel dit werk nu over de gehele wereld actief is, moet het blijven strijden om het hoofd boven water te houden. Wij durven niet meer uit te geven dan wij ontvangen. Wij moeten ervoor vechten om nieuwe wegen te vinden teneinde het beschikbare geld zo optimaal mogelijk te benutten — om een grotere DIENST te bewijzen aan steeds meer mensen.

Het was mijn bedoeling dat in dit artikel recht zou worden gedaan aan onze medewerkers. En tegelijkertijd wilde ik een eerlijke, oprechte VERKLARING geven aan alle lezers van *Het Goede Nieuws*.

Het is *niet* bedoeld als een verzoek. Wij willen niet dat iemand zich ergens toe verplicht voelt. Wij voelen ons eerder verplicht aan u, omdat u ons de gunst bewijst te *dienen* en te *geven*. Op die wijze ontvangen wij een grotere zegen, want Jezus heeft gezegd: „Het is zaliger te *GEVEN* dan te *ontvangen*” (Hand. 20:35).

Toch willen wij niet zeggen dat andere vrijwilligers, die van onze familie van medewerkers willen deel uitmaken, niet welkom zouden zijn. Wij zouden niemand dit privilege willen onthouden, maar verwelkomen hen met open armen.

Het is paradoxaal dat dit werk vecht om te overleven — en om te GROELEN in invloed en zeggingskracht — met het doel een WAARSCHUWING te geven aan een wereld waarvan het grootste probleem het VOORTBESTAAN is. Toch zijn wij de enige stem op aarde die het GOEDE NIEUWS verkondigt van *hoe* DEZE WERELD ZAL OVERLEVEN — EN VAN DE GELUKKIGE WERELD VAN MORGEN! Onze medewerkers en ik *danken u* omdat u ons in staat stelt te dienen en te *GEVEN*! □

Kerkgenootschappen

(Vervolg van pagina 6)

De naam *christen* werd weggedragen door leiders die de Kerk van God binnenslopen, zich van de plaatselijke gemeenten meester maakten en, in de naam van Christus, velen verleidden om hun dwaalleer te volgen alsof het het Evangelie van Christus was.

Het tijdperk der duisternis

Na de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 en de dood van de apostelen is men getuige van een vreemd verschijnsel. De ware Kerk verdwijnt bijna uit de geschiedenis en valse kerken komen op!

Over deze periode zegt de Engelse geschiedschrijver Edward Gibbon: „De schaarse en bedenkelijke kerkgeschiedenis geeft ons maar zelden gelegenheid om de nevels die de eerste eeuw van de kerk omhullen te verdrijven” (*The History of the Decline and Fall of the Roman Empire*, hoofdstuk 15).

De waarheid werd door dwalingen verduisterd!

De geschiedkundige Jesse Lyman Hurlbut geeft ons zelfs nog meer details in zijn boek *The Story of the Christian Church*, p. 41: „Wij zouden graag iets lezen over het latere werk van helpers van St. Paulus, zoals Timotheüs, Apollos en Titus, maar al dezen ... worden na zijn dood uit het oog verloren. Gedurende 50 jaar na het leven van St. Paulus hangt er een doek over de kerk waardoorheen wij tevergeefs trachten te kijken; en wanneer het tenslotte opgaat, omstreeks 120 n. Chr., met de geschriften van de eerste kerkvaders, zien wij een kerk die in vele opzichten sterk verschilt van die uit de dagen van Petrus en Paulus.”

Waar is de ware kerk?

De geschiedschrijvers hebben de ware Kerk uit het oog verloren. Maar zij is vanaf de tijd van Christus tot nu toe blijven bestaan. Weinig mensen weten waar zij haar kunnen vinden.

Wilt u verder geïnformeerd worden over de ware Kerk van God, vraagt u dan ons gratis boekje *Waar is de Ware Kerk?* aan. □

Schuldgevoel

(Vervolg van pagina 13)

maken door niet ijverig te proberen verandering te bewerkstelligen. Maar heeft onze schuld eenmaal tot berouw geleid, dan moeten wij het van ons afzetten. Waarom zouden wij het vasthouden? Waarom zouden wij ons laten vervullen van gevoelens van minderwaardigheid, depressiviteit en afwijzing?

Na bekering moet de eenheid met God de schuld vervangen. Laat u motiveren door het nastreven van Gods Koninkrijk en Gods rechtvaardigheid (1 Joh. 1:9; Kol 3:1-3).

Natuurlijk moeten schuldgevoelens, wanneer wij opnieuw zondigen, terugkeren. Maar zorg ervoor dat u zich er niet zo door laat overstelpen dat uw aandacht van uw positieve relatie met God wordt afgeleid.

Als wij oprecht berouw tonen, vergeeft God ons. Maar wij moeten ook onszelf vergeven.

Als wij ons leven in Gods handen hebben gelegd, moeten wij ons niet bij een tijdelijke terugval door schuldgevoelens laten overweldigen: „Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn” (Rom. 8:1).

Nogmaals, onderschat de ernst van uw zonde of schuld niet, maar leer ervan en laat het bijdragen tot een positieve ontwikkeling.

Wij hebben nu de volgende stappen bekeken: erkenning van schuld, verandering en het elimineren van schuldgevoelens. Om schuldgevoelens om te zetten in positieve geestelijke groei, moeten wij dus actie ondernemen!

Wij moeten actie ondernemen door het afwijzen van de verkeerde manier om met schuldgevoelens om te gaan: ontkennen van schuld, op dezelfde voet blijven doorgaan, en vasthouden van schuldgevoelens. Deze dingen leiden tot slechte resultaten: zelfbedrog, stilstand, depressiviteit en afwijzing.

Onderneem actie door het volgen van de goede manier om met schuldgevoelens om te gaan: erkennen van schuld, veranderen, en elimineren van schuldgevoelens na bekering. Dit geeft goede resultaten: vergeving, waarheid, groei, vreugde.

Welk resultaat wilt u bereiken? □